Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 871
Vineri 31 august 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

SĂ ASIGURĂM CANTITĂȚI CÎT MAI MARI DE FURAJE

În acest an, efectivul de animale din gospodăriile de stat și gospodăriile colective a crescut mult. Pentru a se asigura însă hrana necesară animalelor, suficientă cantitativ și superioară calitativ, este necesar ca în fiecare gospodărie să se folosească toate posibilitățile și resursele existente.

Rezultatele cercetărilor științifice, confirmate de practica unităților de producție, au arătat că pentru perioada de stabulație, baza hrănirii animalelor o constituie furajele însilozate și mai ales porumbul de siloz. Prin însilozare, furajele își păstrează aproape în totalitate calitățile nutritive avute la recoltare, fiind asemănătoare cu masa verde. Acest fapt este foarte important, deoarece în acest fel animalele au la dispoziție și în perioada de toamnă și iarnă un nutreț deosebit de valoros, care este consumat cu multă plăcere, asigurînd astfel producțiile scontate.

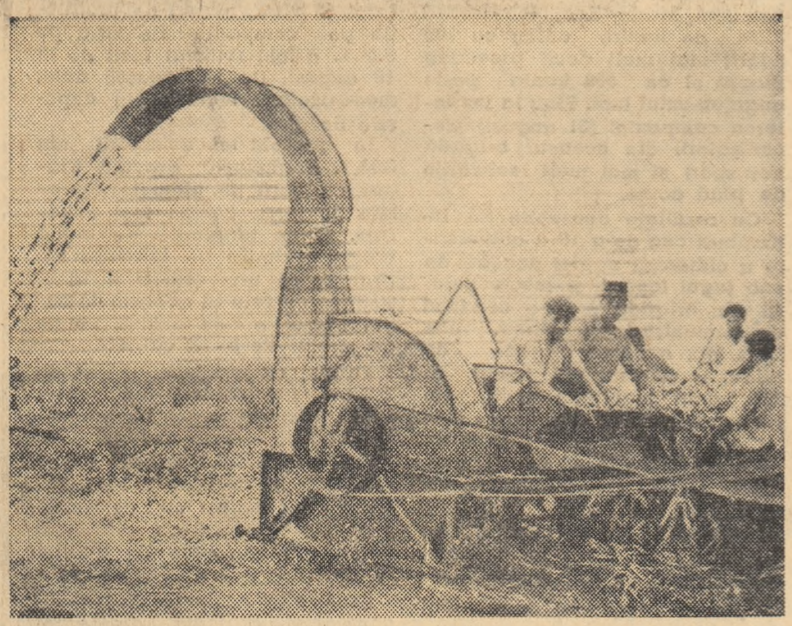
La G.A.S. Peștera, de exemplu, în anul 1956 cînd s-au însilozat doar 5,5 tone furaje pentru fiecare vacă s-a obținut o producție medie de 3.021 litri lapte, la un preț de cost de 1,95 lei litrul. În anul 1961 însă, lucrătorii din gospodărie învățînd din experiența anilor trecuți au însilozat peste 9 tone furaje pentru fiecare vacă, fapt ce a contribuit la obținerea unei producții medii de 4.053 litri lapte, la un preț de cost de 1,05 lei litrul.

Asemenea rezultate bune s-au obținut și la gospodăriile de stat Cotușca, regiunea Suceava, Sălard, regiunea Crișana, la gospodăriile colective Palazu Mare, regiunea Dobrogea, Călărașii Vechi și Florești, regiunea București și multe altele.

În vederea asigurării furajelor necesare, în întreaga țară se desfășoară larg acțiunea de însilozări. Din datele existente la Consiliul Superior al Agriculturii reiese că sînt rămase în urmă regiunile din Transilvania și nordul Moldovei. Cele mai mari cantități de furaje au fost însilozate în regiunile Dobrogea, București și Galați. În regiunile Cluj, Suceava, Mureș-Autonomă Maghiară și Hunedoara ritmul însilozărilor este nesatisfăcător, deoarece au posibilități cu mult mai mari de a efectua această lucrare.

Obținerea unui nutreț murat de calitate cît mai bună este condiționată de executarea lucrării de însilozare în perioada optimă și în termen cît mai scurt, pentru a putea realiza cea mai mare cantitate de substanțe nutritive. În aceste zile, care sînt hotărîtoare pentru obținerea unui siloz de bună calitate, este necesar ca toate cadrele tehnice din gospodării să depună eforturi cu mult mai mari pentru ca acțiunea de recoltare și însilozare să fie grăbită și realizată în bune condiții. Se va da o deosebită atenție ca pe lîngă porumb, să se însilozeze și alte furaje, ca, de exemplu, frunzele și coletele de sfeclă de zahăr, borhotul de la fabricile de zahăr, cocenii de porumb, vreji de cartofi și dovleci, rogoz, papură, stuf, pepeni și dovleci furajeri, frunze și capitule de floarea-soarelui, diferite resturi din grădina de legume, boștină, ierburi și frunze. De asemenea, trebuie să se acorde cea mai mare grijă ca însilozatul să se desfășoare potrivit recomandărilor Institutului central de cercetări agricole. Nu trebuie trecut cu vederea faptul că în fiecare gospodărie de stat și colectivă trebuie să se însilozeze în medie cîte 10 tone de nutrețuri de fiecare vacă, 5 tone pentru tineretul taurin și cîte 0,5 tone de fiecare oaie și scroafă de reproducție.

Datoria cea mai mare acum este asigurarea cantităților de furaje necesare, de care depinde sporirea continuă a producției animaliere.

În aceste zile, la gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Cuza Vodă, raionul Călărași, însilozatul porumbului necesar hrănirii animalelor se desfășoară din plin.

În pragul însămînțărilor de toamnă

Peste 19.000 de tone de semințe condiționate

Aproape toate gospodăriile agricole colective din regiunea Galați au terminat arăturile adînci de vară, lucrînd acum în mod intens la însilozarea porumbului și a altor nutrețuri.

Paralel cu aceste lucrări, în toate raioanele s-au început pregătirile pentru însămînțările de toamnă. Stațiunile de mașini și tractoare au început revizuirea tractoarelor, semănătorilor, discurilor și a restului de utilaj. Șefii brigăzilor S.M.T., împreună cu inginerii agronomi din gospodăriile colective, au început să facă amplasarea suprafețelor care vor fi însămînțate cu grîu. În toată regiunea se desfășoară acțiunea de condiționare a semințelor. Astfel, pînă la 25 august au fost condiționate în gospodăriile colective 19.026 tone semințe din cele 24.700 de tone planificate. Fruntașe în această acțiune sînt raioanele Brăila, care a condiționat 5.655 de tone, Făurei 5.341 de tone, Tecuci 2.521 de tone. Colectiviștii au luat măsuri să ducă probe la laboratoarele pentru controlul semințelor, asigurîndu-se în acest fel că nu vor fi însămînțate decît acele soiuri de mare productivitate, cu o ridicată valoare biologică, care să le aducă în anul viitor o recoltă bogată la hectar.

Z. P.

Pregătiri

Cu toate condițiile climatice neprielnice din acest an, datorită aplicării pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate, gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, raionul Găiești, a reușit să obțină recolte bune la culturile de cereale păioase. Pentru toamna aceasta, gospodăria și-a planificat să însămînțeze o suprafață de 300 hectare cu grîu. O parte din terenul repartizat grîului — eliberat de plante premergătoare — a fost arat și fertilizat cu gunoi de grajd.

De asemenea, s-a asigurat și condiționat întreaga cantitate de sămînță de grîu din soiuri de mare productivitate. Mecanizatorii de la S.M.T. Teiu, depun eforturi sporite pentru pregătirea în cele mai bune condiții a terenurilor destinate însămînțării culturilor de grîu și orz de toamnă.

GEORGE BREAZU
corespondent

Mai multă stăruință

Corespondentul nostru voluntar Nicolae Pîrvu din Caransebeș ne relatează că în gospodăria agricolă de stat Caransebeș se fac pregătiri intense pentru începerea însămînțărilor de toamnă. Conducerea gospodăriei de stat, sub îndrumarea organizației de partid, a definitivat planul de amplasare a grîului în raport cu plantele premergătoare cît și planul de fertilizare a solului. Lucrătorii din atelierul mecanic au pus la punct cele 6 semănători și grapele cu discurile respective care sînt acum în stare de funcționare. O contribuție însemnată la punerea la punct a utilajului și-au adus-o muncitorii Atanasie Ionescu, șeful brigăzii I, Sacul, mecanicul Ilie Jdira, tractoristul Mihai Rusneac și alții.

Dacă așa stau lucrurile în sectorul mecanic, apoi în privința pregătirii solului mai sînt încă multe de făcut. Astfel, pînă de curînd gospodăria nu reușise să execute arături de vară decît pe o suprafață de 130 de hectare din cele 500 de hectare planificate a fi însămînțate cu grîu. De asemenea, nu s-au administrat îngrășăminte chimice decît pe 10 hectare, deși solul gospodăriei Caransebeș are nevoie de cantități sporite de îngrășăminte chimice și naturale. De ce atunci acțiunea de fertilizare se desfășoară așa de încet? O lipsă de operativitate se observă și în privința condiționării semințelor. Pînă acum cîteva zile se condiționaseră doar 30 de tone de semințe din cele 50 de tone planificate. Ritmul pregătirilor pentru însămînțările de toamnă după cum se vede este nesatisfăcător.

Este necesar ca în zilele ce urmează, consiliul gospodăriei să acorde o mai mare atenție acestor lucrări, să intensifice munca în rîndul mecanizatorilor și a brigadierilor de cîmp pentru ca arăturile de vară, condiționarea semințelor și fertilizarea solului să fie încheiate în cel mai scurt timp, de acestea depinzînd într-o mare măsură recolta anului viitor.

ROADE BOGATE

Brigadierul de cîmp Dohi Menyhert de la gospodăria colectivă „1 Mai" Remetea, raionul Oaș, este bucuros de recolta bogată de porumb din acest an.

La G.A.S. Halmeu, raionul Satu Mare, a început recoltarea strugurilor de masă. În fotografie, tînăra muncitoare fruntașă Fülop Ecaterina la culeș.

Foto: L. SIKE

Succese de seamă la arături

Potrivit contractelor încheiate mecanizatorii de la S.M.T. Gorneni, regiunea București, trebuie să însămînțeze în campania de toamnă a acestui an cu grîu, secară și orz, la cele 14 gospodării agricole colective din raza de activitate, o suprafață de circa 8.500 hectare. Știind că această sarcină nu-i deloc ușoară, mai ales în condițiile lipsei de precipitații din acest an, ei au luat măsuri chibzuite pentru ca perioada optimă de însămînțare să-i găsească cu întreaga suprafață bine pregătită.

— Deoarece avem mari solicitări din partea brigăzilor din teren, noi am organizat munca în cadrul atelierului mecanic pentru ascuțitul fiarelor de plug în 3 schimburi, spunea de curînd inginerul mecanic șef Anastase Iordan. La aceasta se adaugă și faptul că unele gospodării colective ne ajută în privința ascuțirii fiarelor de plug. În acest fel, tractoriștii nu duc lipsa fiarelor de plug ascuțite. Defecțiunile ivite în funcționarea tractoarelor sînt grabnic remediate de către cele două ateliere mobile conduse de mecanicii Constantin Bădulescu și Ilie Roată.

Am vizitat cîteva brigăzi de tractoare la lucru. Pe tarlalele gospodăriei colective „Lunca Neajlovului" din Bulbucata, l-am găsit pe tov. președinte Gheorghe Marinică. Era mulțumit de lucrările efectuate de tractoriștii din brigada condusă de comunistul Stan Ștefan. Tractoriștii din această brigadă, în frunte cu C. Pufulescu, Ion Safta, Eugen Bărăitaru și Ion Dan, executau lucrări de bună calitate, respectînd adîncimea prescrisă. Se lucra la peste 30 cm., cu plugurile echipate cu scormonitori, iar arătura era grăpată concomitent cu grapele stelate. Folosind cu chibzuință timpul de lucru și vitezele de înaintare ale tractoarelor, tractoriștii din această brigadă își depășesc cu regularitate normele de lucru cu 20-25 la sută.

— Va mai trebui să spargem bulgării înainte de semănat cu grapele cu discuri și eventual cu tăvălugii, spunea șeful brigăzii, astfel ca să pregătim seminței un bun pat germinativ.

La plecarea de la această brigadă am aflat de la dispecerul stațiunii, tov. Alexandru Enescu, că brigada și-a depășit planul campaniei de vară, de 2.277 hantri, cu 700 de hantri, încă înainte de 23 August, în fruntea întrecerii situîndu-se tractoristul Constantin Pufulescu, cu peste 400 de hantri realizați. Zorind executarea lucrărilor, vrednicii mecanizatori din această brigadă au executat arături pentru însămînțări pe o suprafață de circa 400 de hectare, apropiindu-se de terminarea lor.

Avansate cu executarea lucrărilor de arături pentru însămînțări sînt și brigăzile de tractoare care lucrează la gospodăriile colective din Letca Nouă, Crovu, Epurești și Gorneni. Mecanizatorii de la Letca Nouă, de pildă, realizînd în total un volum de lucrări de 2.553 hantri, și-au îndeplinit planul de producție pe întreaga campanie în proporție de 121 la sută.

La obținerea unor bune rezultate în activitatea brigăzilor de tractoare de la S.M.T. Gorneni a contribuit și organizarea muncii în două schimburi.

Muncind cu vrednicie în cadrul întrecerii socialiste, colectivul de lucrători de la S.M.T. Gorneni a raportat, în preajma zilei de 23 August, îndeplinirea unui volum total de arături de peste 7.600 hectare, cît și realizarea sarcinilor de plan pe întreaga campanie de vară, cu 10 zile înainte de termen.

I. LEȘEANU

În regiunea Suceava

Ritmul arăturilor de vară să fie intensificat

Recoltatul și treieratul culturilor de păioase a fost încheiat la timpul optim în majoritatea gospodăriilor agricole colective din regiunea Suceava. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, consiliile agricole raionale au reușit să organizeze în unele unități munca în așa fel încît paralel cu recoltarea s-au executat și arăturile. Bunăoară, pînă la data de 20 august multe gospodării agricole colective din raionul Botoșani cum sînt Roma, Bucecea, Ringhilești și altele, erau aproape pe terminate cu arăturile de vară. De aceea nici nu este de mirare că raionul Botoșani are realizat pînă acum aproape 75 la sută din suprafața arăturilor planificate. Rezultate bune în executarea arăturilor au fost înregistrate și de o serie de unități din raionul Săveni, ca: G.A.S. Vlăsinești, Dîngeni etc.

Cu toate că raioanele Săveni și Botoșani au executat pînă în prezent 16.139 hectare și respectiv 20.426 de hectare arături de vară, pe întreaga regiune nu s-au executat pînă la 29 august decît 52.930 de hectare din cele 106.620 de hectare planificate, ceea ce înseamnă mai puțin de 50 la sută. Așadar, aceste date ne arată că celelalte raioane sînt mult rămase în urmă. Este suficient să arătăm că în raionul Fălticeni din cele 11.391 de hectare nu erau arate pînă la 29 august decît 2.914 hectare. În acest raion, multe gospodării colective deși au terminat recoltatul la timp au tărăgănat transportul snopilor la arii, întîrziind eliberarea terenului. De asemenea, multe din tractoare au lucrat cu capacitate redusă, colaborarea dintre șefii de brigăzi S.M.T. și brigadierii de cîmp din G.A.C. fiind defectuoasă. Așa, de pildă, colectiviștii din Horodniceni, Fălticeni, deși recoltaseră cele 326 de hectare cu grîu în timpul optim, pînă la 20 august nu araseră nici un singur ha. La gospodăria colectivă din Rușeni și Băișești același raion, din cele cîteva sute de hectare planificate, nu s-au arat pînă acum decît 20 la sută din suprafața planificată.

Lucrurile nu stau bine nici în gospodăriile colective din raioanele Suceava care din 4.420 hectare n-au executat decît 570 de hectare, la cele din Dorohoi din 17.589 de hectare abia au arat 8.312 hectare iar cele din Gura Humorului n-au executat arături de vară decît pe cîteva sute de hectare.

Este necesar ca unitățile agricole din Suceava să-și organizeze munca, acolo unde este posibil, în 2 schimburi, folosindu-se și mecanici de atelier, să se execute arături de vară cît mai multe. Experiența ne-a dovedit că executarea unui volum sporit de arături de vară contribuie din plin la obținerea unor recolte bogate de grîu la hectar.

P. ZBIRLEA

Pentru îmbunătățirea continuă a raselor de oi în regiunea Dobrogea

Dr. PETCU DUMITRU
de la Stațiunea experimentală agricolă Dobrogea

În Dobrogea există după cum se știe — condiții de sol și climă favorabile creșterii oilor. De aceea, în cadrul acțiunii care se duce în regiunea noastră, pentru creșterea animalelor, o deosebită atenție se acordă înmulțirii efectivului de oi, și în special al celor cu lînă fină.

Ca urmare a traducerii în viață a indicațiilor date de Comitetul regional de partid, în regiunea noastră s-au obținut importante succese în creșterea efectivelor de oi și a productivității lor. Densitatea oilor la 100 hectare teren arabil, de pildă, a crescut de la 74 capete, cîte au fost în anul 1938, la 141 capete în prezent. Paralel cu acțiunea de înmulțire a efectivului de oi s-a acordat o mare importanță și îmbunătățirii structurii pe rase. Astfel, din 1938 pînă în 1961, numărul de oi cu lînă fină a crescut de la 60.967 capete, ceea ce reprezenta 8,5 la sută din efectiv, la 543.000 capete reprezentînd 42,8 la sută, iar al oilor cu lînă semifină a scăzut în aceeași perioadă de la 78.8 la sută, la 51,7 la sută.

De asemenea, în aceeași perioadă de timp s-a produs o substanțială mărire a producției medii de lînă pe cap de oaie, precum și îmbunătățirea calității ei. Dacă în anul 1938 producția medie de lînă pe cap de oaie a fost de 1,4 kg, în anul 1961 în G.A.S.-uri s-a realizat o producție de 3,3 kg, iar în G.A.C.-uri de 2,4 kg.

Numeroase unități au obținut producții mari de lînă într-un interval de timp destul de scurt. G.A.S. Cobadin, de exemplu, a obținut de la cele 800 de oi din rasa Merinos Sovietic o producție medie de 8,6 kg lînă, G.A.S. Peștera, de la turma de oi spancă ameliorată a obținut 5.430 kg lînă pe cap de oaie; gospodăriile colective din Tătaru și Sipote de la turma de oi Merinos de Palas au realizat cîte 5,4 kg de lînă pe cap de oaie, ajungîndu-se și la o producție maximă de 15 kg; la G.A.C. Bărăganul s-au obținut în medie 4,030 kg lînă pe cap de oaie, de la întreg efectivul de oi, ameliorate cu berbeci Merinos de Palas.

Aceste cîteva exemple demonstrează că materialul biologic existent în regiune posedă mari rezerve, astfel ca în scurt timp Dobrogea să poată deveni principala regiune furnizoare de lînă fină, necesară industriei noastre textile. Dar pentru a se putea realiza și depăși sarcinile de producție care revin sectorului ovin, trebuie ca toate gospodăriile agricole de stat și colective să aplice în practică cele mai avansate metode de creștere.

În cele ce urmează vom arăta cîteva din măsurile și metodele care trebuie aplicate în vederea măririi productivității oilor.

SPORIREA EFECTIVELOR DE OI

Pentru sporirea efectivelor de oi, în primul rînd trebuie acordată o deosebită atenție pregătirii berbecilor și oilor pentru montă. Oile se pregătesc cu 2 săptămîni înainte de montă, iar berbecii cu 3—4 săptămîni.

De asemenea este bine să se aplice pe scară largă metoda de însămînțări artificiale, cu ajutorul căreia se reduce numărul de berbeci de reproducție, se face o economie însemnată de furaje și adăposturi, se reduce sterilitatea, crește prolificitatea oilor, se previne transmiterea bolilor și se poate ține o evidență mai bună asupra originii mieilor. Totodată se pot folosi la montă berbeci cu o valoare zootehnică ridicată.

Sporirea efectivelor de ovine se mai poate realiza și prin efectuarea fătărilor dese la oi. Această metodă a fost experimentată în cadrul Stațiunii experimentale agricole Dobrogea, precum și la G.A.S. Peștera, obținîndu-se bune rezultate. Ca urmare a rezultatelor obținute în anul acesta, metoda a fost extinsă într-o serie de gospodării de stat și colective din regiune.

O cauză principală care frînează sporirea efectivelor de oi este sterilitatea. Se știe că, în aproape toate fermele de oi rămîne în fiecare an un număr între 1—8 la sută oi sterile; aceasta se datorește sterilității de natură funcțională. Pentru combaterea sterilității de natură funcțională, se recomandă ca oile rămase sterpe să fie alese, formînd un cîrd separat. După aceea ele vor fi tratate cu progesteron și ser de iapă gestantă. Prin aplicarea acestui tratament se obține un procent mediu de intrare a oilor sterpe în călduri de 85 la sută și o fecunditate de 81 la sută.

SPORIREA PRODUCȚIEI DE LÎNĂ

În ce privește mărirea și îmbunătățirea producției de lînă, calea cea mai rapidă pentru aceasta o constituie în primul rînd încrucișarea oilor locale cu reproducători din rasa Merinos. De altfel, procesul acesta este în plină acțiune, în unele unități fiind destul de avansat. În procesul de încrucișare se va merge pînă la generația a doua, din care se aleg berbecii cu cele mai bune producții, cu o extindere bună a lînii, precum și cu un exterior cît mai corect. Acești berbeci vor fi folosiți la încrucișare cu femelele din generația întîia și a doua, în vederea creării unui Merinos local, care să întrunească însușirile productive de la rasa Merinos, iar adaptabilitatea, rezistența și producția de lapte, de la rasa locală; se urmărește deci obținerea unor oi cu o producție medie de 5 kg lînă.

FĂTĂRILE TIMPURII

Una din metodele cu largi posibilități de sporire a producției este aceea a fătărilor timpurii. Această metodă se practică cu bune rezultate într-o serie de G.A.C.-uri, cum sînt cele din Mihai Viteazu, Valul Traian, Cogealac, precum și în G.A.S. Donca Simo.

Pentru a verifica eficiența economică a acestei metode, la Stațiunea experimentală Dobrogea s-au efectuat o serie de experiențe de pe urma cărora s-au obținut

(Continuare în pag. a 4-a)

Vești de la corespondenți

Cîteva din succesele lor

Aplicînd o furajare corespunzătoare la animalele pe care le îngrijesc, tot mai mulți îngrijitori mulgători din gospodăriile agricole de stat din regiunea București au reușit să-și depășească angajamentele luate. Astfel, mulgătorul Gheorghe Dragomir de la G.A.S. Ion Roată a obținut în semestrul I al acestui an de la grupa sa de vaci 22.300 litri lapte față de 20.270 litri cît a avut planificat, reducînd prețul de cost cu 4 bani per litru.

Mulgătorul Toma Grădinaru de la G.A.S. Netezești a realizat și el în semestrul I de la grupa sa de vaci pe care o îngrijește cu 8 hl de lapte mai mult față de producția planificată, iar Alex. Ștefan de la G.A.S. Urziceni obține în aceeași perioadă de la vacile pe care le are în grija sa, 23.606 litri lapte față de 21.533 litri planificați.

Cu ocazia consfătuirilor de producție și a schimburilor de experiență organizate acești fruntași în producție au vorbit tovarășilor lor de muncă despre experiența lor în sporirea producției de lapte.

GH. POPESCU
corespondent

1.200 de hectare plantate cu pomi

Într-o recentă ședință, consiliul agricol raional Caransebeș, a discutat planul de măsuri privind efectuarea plantațiilor de pomi fructiferi, acțiune care va începe și se desfășoară în toamna acestui an. În cadrul unităților agricole socialiste din comunele raionului Caransebeș vor fi plantați în toamna aceasta 150 de mii de pomi fructiferi, pe mai bine de 1.200 de hectare.

Mărul este pomul care va fi plantat cel mai mult — ocupînd cca 70 la sută din această suprafață.

Efectuarea pichetatului începe la sfîrșitul lunii august o dată cu făcutul gropilor. Unele din aceste lucrări vor fi executate prin muncă patriotică.

NICOLAE PÎRVU
corespondent

La G.A.C. din Tiream

Colectiviștii din Tiream, raionul Carei, au privit cu mult simț de răspundere achitarea în întregime a obligațiunilor către stat. Zilele acestea ei au terminat predarea în întregime a celor 100 de tone de grîu în contul muncilor S.M.T. a celor peste 110 tone în contul uiumului și a celor 220 de tone de grîu contractat cu statul.

După predarea obligațiunilor către stat și a reținerilor pentru fondurile statutare, la colectiva din comună a început repartizarea avansului de 40 la sută din recolta de grîu, repartizîndu-se drept avans la fiecare zi-muncă cîte 3 kg grîu.

VASILE POP
corespondent

Au plantat vie pe terenuri terasate

Pentru mărirea suprafețelor cultivate, mai multe gospodării colective din raionul Tr. Măgurele, regiunea București, au executat anul acesta lucrări de desfundare și terasare pe o suprafață de 75 hectare de teren. Din această suprafață, 65 hectare au fost plantate cu viță de vie nobilă.

Gospodăriile colective care au plantat suprafețe mai mari de vie sînt cele din comunele Ologi, Tudor Vladimirescu, Salcia, Băneasa și Traianu.

LINCĂ NAIDIN
corespondent

Curăță pășunea

Colectiviștii din comuna Poeni, regiunea Banat, au pornit voluntar, în frunte cu deputații și utemiștii, la curățirea izlazului.

Muncind cu însuflețire, ei au reușit să curețe într-o zi o suprafață de peste 30 hectare.

IONEL BOGDAN
corespondent

Învățămîntul profesional agricol

ÎN AJUNUL DESCHIDERII UNUI NOU AN

PREGATIRI, CANDIDAȚI, EXAMENE

Centrul școlar agricol din Craiova și-a început din vreme pregătirile pentru deschiderea noului an școlar. Sălile de curs libere au fost curățite, pereții vopsiți în ulei, holurile amenajate corespunzător.

Cîtorva clase li se aduc amenajări substanțiale: pereții sînt îmbrăcați în plăci aglomerate furniruite, iar pe o latură, în lungime, sînt aranjate vitrine în care va fi expus material didactic diferit, după specificul catedrei care va funcționa aici: mașini agricole, tehnologie, exploatarea parcului de mașini și tractoare etc. Pregătirile și amenajările care se aduc unor săli de curs, dacă avem în vedere destinația și scopul lor, sînt deci mai mult legate de îmbunătățirea conținutului procesului de învățămînt.

O altă preocupare a conducerii școlii este aceea de a completa sculele pentru trusele elevilor și mobilierul. Reparații importante se fac și la sala de mese pentru ca în noul an școlar aceasta să se prezinte în cele mai bune condiții.

Faptul, că în general, în școală s-a păstrat bine curățenia în recentul an școlar, ușurează preocupările din aceste săptămîni. Cu toate acestea există și unele greutăți: o parte din clădirea școlii și anume două clase și două cabinete nu pot fi curățite și văruite din cauză că, în lipsă de alt sediu, de cîteva săptămîni funcționează aici birourile Oficiului regional de proiectări și organizarea teritoriului. Este necesar ca în cel mai scurt timp, Consiliul agricol regional Oltenia, să găsească o rezolvare corespunzătoare acestei situații, știut fiind că spațiul de școlarizare, va trebui să fie folosit numai în scopuri didactice.

Centrul școlar agricol din Craiova pregătește an de an mecanizatori și maiștri mecanici agricoli. Începînd din această toamnă pe băncile școlii vor lua loc și elevi care se pregătesc pentru meseria de contabil G.A.C.

Pentru asigurarea unui număr cît mai mare de candidați la examenul de admitere pentru școala de maiștri mecanici agricoli și pentru cea de contabili agricoli, conducerea Centrului școlar a tipărit prospecte care au fost difuzate în S.M.T., G.A.S., G.A.C. De asemenea, profesorii școlii au mers în comune din regiune, la sfaturi populare comunale, în gospodării colective pentru a populariza școala tehnică de contabili agricoli care își începe cursurile în acest an.

Pînă zilele trecute se înscriseseră 230 de candidați pentru concursul de admitere la școala tehnică de contabili agricoli. Cifra aceasta ne arată că cele 80 de locuri vor fi aprig disputate. Printre cei care s-au înscris în primele zile sînt mulți fii de colectiviști ca de exemplu: Maria Neacă, din comuna Bralostița, raionul Filiași, Ion C. Istrate din comuna Căpreni, raionul Gilort, Irina Belgineanu din comuna Siliștea Crucii, raionul Băilești, Ilie Z. Zamfir din comuna Castranova, raionul Caracal.

Și la concursul de admitere pentru școala de maiștri mecanici agricoli s-au făcut înscrieri, totuși numărul candidaților este încă foarte mic și pune sub semnul întrebării completarea efectivului celor două clase planificate. Credem că Consiliul agricol regional trebuie să ia măsuri pentru ca unitățile agricole să recomande în cel mai scurt timp candidații care întrunesc toate condițiile prevăzute pentru școlile de maiștri mecanici agricoli.

Înainte de a încheia vizita, tov. Constantin Cladoveanu, director adjunct, m-a invitat să vizitez și atelierul de producție al școlii, în care se confecționează, pe bază de comandă, bănci școlare, dulapuri-vestiare, vitrine, cuiere, miniaturi de mașini agricole. Cu alte cuvinte, pregătindu-se pentru deschiderea noului an de învățămînt, Centrul școlar agricol din Craiova, vine cu promptitudine și în ajutorul multor altor școli din țară. E un lucru bun.

LUCIAN CURSARU

La Centrul școlar agricol București

Peste cîteva zile la Centrul școlar agricol din București va începe anul de învățămint 1962/1963. Pentru noul an de învățămînt, pînă zilele acestea, au făcut cereri de înscriere pentru a urma la una din școlile centrului nostru peste 2.500 de candidați care provin din mediul sătesc. Este o cifră impresionantă, dacă ținem cont de raportul dintre locurile existente și numărul de candidați înscriși la examenul de admitere. Acest fapt este deosebit de îmbucurător. El dovedește încă o dată și mai puternic, dorința tinerilor din satele noastre de a învăța o meserie prin care să poată contribui cu munca lor la desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră.

Pentru a răspunde sarcinilor multiple, și ținînd cont de posibilitățile existente, conducerea Centrului școlar, îndrumată îndeaproape de organizația de partid, s-a preocupat pentru ca în noul an școlar să fie asigurate cele mai bune condiții de învățătură tinerilor școlari. Astfel, sălile de clasă au fost văruite și curățite, mobilierul reparat, s-a asigurat cazarmamentul pentru internate, iar laboratoarele au fost utilate cu toată aparatura și materialele necesare pentru lucrările practice.

Cu toate acestea, arătăm că spațiul de cazare este încă insuficient și această lipsă trebuie lichidată cît mai urgent. În condițiile actuale, în cele două școli — tehnicieni veterinari și contabili agricoli — desfășurarea procesului de învățămînt ar avea de suferit dacă nu se vor lua din timp măsurile corespunzătoare pentru lărgirea spațiului de cazare.

Cît privește cadrele didactice din aceste școli, lor le revine sarcina ca și în viitor să muncească cu același entuziasm pentru ca tinerele vlăstare să fie educate în spiritul dragostei față de partid și popor, sădindu-le și cultivîndu-le totodată dragostea față de meseria aleasă.

Prof. I. MARINESCU
Centrul școlar agricol București

In regiunea Bacău

În acest an, în regiunea Bacău, vor funcționa 3 școli profesionale de mecanici agricoli pe lîngă S.M.T.-urile Podul Turcului, Tg. Neamț și Roman. Fiecare școală își va începe activitatea cu un număr mare de elevi în anul I. În planul de școlarizare al școlii profesionale de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. Roman, de pildă, vor fi primiți pe bază de examene un număr de 200 de elevi.

Pînă zilele trecute, la cele 3 școli se continua înscrierea de candidați.

În vederea începerii noului an de învățămînt în condiții cît mai bune, școlile amintite au pregătit din timp sălile de clasă, atelierele, dormitoarele, au asigurat cazarmamentul necesar și echipamentul pentru elevi.

GHEORGHE BORȚAN
corespondent

CARTEA AGRICOLĂ ÎN SPRIJINUL CRESCĂTORILOR DE ANIMALE

Mult timp s-a pus întrebarea, care sînt cele mai bune metode pentru pregătirea diferitelor produse secundare ale culturilor agricole, în scopul folosirii lor cît mai eficiente în hrana animalelor. Pentru a răspunde la această întrebare, în Editura Agro-silvică a apărut broșura: „PREPARAREA PAIELOR, COCENILOR, PLEVURILOR ȘI ALTOR RESURSE FURAJERE (PRODUSE SECUNDARE) PENTRU HRANA ANIMALELOR" de dr. S. Nicolicin, dr. E. Pălămaru, dr. Gh. Marinescu, ing. C. Bistriceanu.

Pe baza rezultatelor obținute în unitățile de producție și în institutele de cercetări, în această broșură se arată într-o formă concisă și ușor de înțeles, care sînt produsele secundare ale culturilor agricole și prin ce metode trebuie preparate paiele, cocenii, plevurile și celelalte rezerve furajere, pentru a se obține un nutreț de bună calitate, în condiții cît mai convenabile.

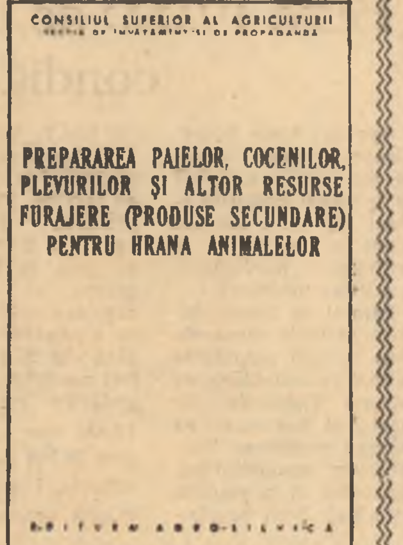
În fiecare gospodărie, în funcție de specificul ei, se creează o serie de produse secundare vegetale, care dacă sînt recoltate la timp și pregătite în bune condiții, completează cu succes rezerva de furaje a gospodăriei. Astfel, s-a constatat că se poate obține valoarea nutritivă a unui kg de ovăz din 10 kg de pălării de floarea-soarelui, verzi și suculente. De asemenea, dacă se tratează cu var paiele se obține un furaj de două ori mai hrănitor decît în cazul cînd paiele sînt folosite ca atare, adică netratate.

Pentru ca din paie să se obțină un nutreț bun, ieftin, una din metodele recomandate de autori este și aceea de a se toca paiele și apoi să se înmoaie cu apă simplă sau cu saramură, cu borhoturi proaspete, melasă etc.

În zilele care urmează se va începe recoltarea intensă a sfeclei de zahăr, se fac recoltări din plin în grădina de legume și nu peste mult timp se va începe și recoltatul porumbului pentru boabe. De la aceste culturi, se creează o serie de produse secundare care sînt foarte bune pentru completarea necesarului de furaje în gospodării. De aceea, ele se vor aduna cu foarte multă grijă și se vor prepara în așa fel ca să li se ridice valoarea nutritivă și să fie consumate în totalitate.

Una din metodele recomandate prin broșură este aceea a folosirii cocenilor uscați sub formă murată, deoarece animalele nu folosesc decît parțial cocenii nepregătiți. Pentru aceasta, cocenii uscați se vor toca și însiloza în amestec cu nutrețuri suculente sau diferite soluții. Se recomandă ca foarte eficace însilozarea cocenilor în amestec cu sfeclă de zahăr, borhot, tăiței proaspeți de sfeclă, furajeră, dovleci, pepeni furajeri, borhoturi lichide de la fabricile de spirt, de amidon, de bere ș.a. **Însilozarea trebuie făcută cu respectarea tuturor regulilor cu privire la această operațiune.**

Creșterea numărului de animale

în gospodării impune și sporirea cantității de furaje însilozate. În acest scop se pot folosi la însilozare, în amestec cu porumb, și alte plante ca de exemplu ierburi de baltă, sorg, iarbă de Sudan, vreji de cartofi etc.

Pentru folosirea eficientă a tuturor rezervelor furajere, se mai pot conserva frunze de pomi (plop, mesteacăn, ulm, frasin, salcîm, fag, tei), precum și ghinda și jirul.

Deoarece această broșură abordează probleme extrem de importante pentru etapa actuală, ea trebuie larg popularizată și recomandările ei să fie cunoscute de toți lucrătorii unităților de producție agricolă, pentru a le fi sprijin prețios în munca de sporire a bazei furajere.

La Uzina de reparații Dudești-Cioplea

Se știe că realizarea unui cît mai mare volum de lucrări agricole pe tractor convențional depinde în cea mai mare măsură de felul în care tractoarele și mașinile agricole sînt revizuite și reparate. Pregătirea la timp și în bune condiții a utilajului agricol, efectuarea unor reparații de calitate și la un preț de cost cît mai scăzut, constituie și pentru colectivul de lucrători de la Uzina de reparații Dudești-Cioplea, principala preocupare.

Desfășurînd cu însuflețire întrecerea socialistă, harnicii muncitori, tehnicieni și ingineri ai Uzinei, conduși și îndrumați de organizația de partid, au o rodnică activitate menită să asigure executarea reparațiilor la timp și de bună calitate, precum și piese de schimb necesare S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor.

Pînă în prezent ei au și obținut rezultate frumoase în activitatea de zi cu zi. La intrarea în uzină, bunăoară, privirea îți este atrasă de șirurile de motoare de schimb gata reparate care așteaptă să înlocuiască pe loc motoarele venite pentru reparații. Uzina dispune de un stoc de rezervă de 150 de motoare D-35 și D-36. La aceste realizări o contribuție de preț a adus-o echipa de tineret, de la atelierul montaj-motoare, condusă de utemistul Alexandru Petre, sudorul Gheorghe Rusu precum și Constantin Vlad, șeful echipei banc-rodaj, care au executat în bune condițiuni repararea motoarelor de schimb.

Una din sarcinile de producție a uzinei o constituie confecționarea pieselor de schimb. De curînd, pe lîngă celelalte repere au fost introduse în fabricație sortimente noi.

Mergînd pe linia reducerii costului reparațiilor, colectivul uzinei aplică metoda recondiționării pieselor uzate, înlocuirea lor cu altele noi făcîndu-se numai în anumite cazuri.

La executarea acestor operațiuni se evidențiază în mod deosebit comunistul Spiridon State, Vlaicu Dumitrescu, Ștefan Dobre și Mihai Marcovici.

O grijă permanentă a conducerii uzinei este aceea de a ușura efortul fizic al muncitorilor. În acest scop la secția montaj-șasiu a fost instalată o grindă rulantă cu macara necesară ridicării și transportării pieselor grele. De asemenea, pe comunistul lăcătuș Ion Mareș, despre care se spune că este un bun meseriaș, l-am găsit lucrînd la instalarea unei șine de macara la secția motoare. Tot în scopul creării unor condiții cît mai bune de muncă, printr-o organizare temeinică a spațiului de care dispune uzina, s-a creat un loc special pentru vopsitorie, operație care pînă acum se executa în aer liber, cînd timpul permitea, sau în halele de montaj, după amiaza.

Organizîndu-și bine munca harnicul colectiv al acestei uzine asigură executarea la timp și de bună calitate a tuturor lucrărilor de reparații cerute de mecanizatori.

Ing. ADELA CUMPĂNAȘU

În întrecerea socialistă

Și-au îndeplinit angajamentul

Mecanizatorii din brigada a X-a de la S.M.T. Anghelești, regiunea București, și-au luat, în întrecerea socialistă, angajamentul să execute în campania de vară un volum de lucrări cu 300 de hantri mai mult decît prevede planul. Desfășurînd larg întrecerea socialistă în întîmpinarea zilei de 23 August, și folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor cu care au lucrat, mecanizatorii din această brigadă au reușit să-și depășească angajamentul luat. Mecanizatorul Ion Rizea, bunăoară, a efectuat un volum de lucrări egal cu 825 hantri, față de 281 cît prevedea planul. Niculae Dună a executat și el 745 de hantri (planul fiind de 233 hantri) iar Petre Ioniță a efectuat 546 de hantri, față de 238 hantri planificați. Volumul de lucrări executat, pînă la 23 August, de către mecanizatorii brigăzii a X-a, condusă de comunistul Marin Ene, totalizează 3.264 de hantri, adică cu 809 hantri mai mult decît prevedea planul și cu 509 hantri peste angajamentul luat. Pînă la încheierea campaniei (31 august) mecanizatorii din această brigadă vor spori și mai mult realizările de pînă acum.

Cu rezultate deosebite au întîmpinat cea de-a 18-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, și mecanizatorii din brigada a IX-a condusă de comunistul Ion Mirea. Ion Niță, din această brigadă, de pildă, a realizat 495 hantri, cu 261 hantri mai mult decît prevederile planului, situîndu-se astfel pe locul întîi în întrecerea pe brigadă. Pe locul doi s-a clasat I. Dobre cu 386 hantri realizați, iar pe locul trei Alex. Nedelcovici cu 302 hantri. Pe întreaga brigadă s-au executat 2.689 hantri, cu 545 hantri peste planul campaniei de vară și cu 295 hantri mai mult decît angajamentul luat în întrecerea socialistă.

Și mecanizatorii din brigăzile a VII-a și a VIII-a, conduse de comuniștii Marin N. Petre și Ivan Păun, și-au îndeplinit și depășit angajamentul luat în întrecerea socialistă. Cei din brigada a VII-a, de exemplu, și-au depășit sarcina de plan pe întreaga campanie cu 13 la sută, iar cei din brigada a VIII-a cu 11 la sută. Și unii și alții au efectuat un volum de lucrări cu peste 150 de hantri mai mult, față de cît s-au angajat.

În buna desfășurare a întrecerii socialiste un rol important îl au graficele făcute pe un panou mare și așezate la sediul fiecărei brigăzi. În aceste grafice se trec zilnic sarcinile de plan și realizările fiecărui tractorist, astfel încît ei cunosc în tot momentul situația îndeplinirii planului, clasificarea în întrecerea socialistă și cît au cîștigat în ziua precedentă. Acest sistem de ținere a evidenței realizărilor în întrecerea socialistă a dat roade deosebit de bune. Cu toate condițiile naturale nefavorabile din această vară, planul de producție pe campania de vară pe S.M.T. a fost realizat încă de la 18 august. De la această dată, mecanizatorii lucrează în depășire de plan.

În prezent mecanizatorii din S.M.T. Anghelești execută arături de vară pe ultimele suprafețe de teren ce au fost eliberate. Ei au terminat de multă vreme arăturile pe întreaga suprafață ce urmează a fi însămînțată cu grîu în această toamnă. Lucrările de arături făcute de ei sînt de bună calitate.

Paralel cu celelalte lucrări de vară, mecanizatorii din acest S.M.T. lucrează acum cu intensitate sporită și la însilozatul furajelor. Cele 3.800 tone de furaje însilozate planificate a se realiza în luna august sînt de pe acum depășite. S-au însilozat peste 4.000 de tone de diferite furaje.

Peste cîteva zile se va încheia campania agricolă de vară. Mecanizatorii din S.M.T. Anghelești vor raporta, cu această ocazie, o depășire cu cel puțin 8—10 la sută a planului din campania de vară.

V. CAZACU

Din carnetul corespondentului

In tabăra de vară

L-am găsit la locul numit „Coasta Veiniței", unde este stabilită tabăra de vară a gospodăriei colective din Darabani, regiunea Suceava. Împreună cu alți îngrijitori făcea un plan asupra felului în care trebuie pășunat tineretul bovin.

— Pe suprafața aceasta vom pășuna junincile. Aici este iarbă multă. Animalele au cu ce se hrăni. Trebuie numai să fim întotdeauna cu băgare de seamă nu care cumva să scăpăm junincile la apă nesupravegheate, căci ar bea apă multă și apa rece le-ar putea dăuna...

Așa le-a vorbit Mihai Scalcău celorlalți îngrijitori de animale. Am stat în aceeași zi mai mult de vorbă cu Mihai Scalcău.

— În primăvara acestui an, mi-a spus el, am luat în primire de la gospodărie 30 de juninci, fiecare avînd între 6-12 luni. Împreună cu ceilalți îngrijitori, cînd am plecat la tabără, ne-am luat angajamentul ca la sfîrșitul anului, animalele pe care noi le îngrijim să fie sănătoase și fiecare să cîntărească la 300 de kg. Pe la începutul acestei luni, cînd le-am cîntărit, mare mi-a fost bucuria cînd am văzut că aproape toate aveau o greutate în jurul a 250 kg. Asta înseamnă că pînă la sfîrșitul anului junincile pe care noi le îngrijim vor trece cu mult de greutatea stabilită.

— Și care sînt metodele dvs. de muncă la îngrijirea animalelor?

— De cum am venit în tabără, împreună cu ceilalți îngrijitori, am construit din resurse locale, adăposturi corespunzătoare pentru juninci spre a le feri de vreme rea. Dar cel mai important lucru, este pășunatul rațional. La păscut, animalele sînt scoase numai pe răcoare, dimineața și spre seară. În timpul zilei, cînd căldurile sînt mai mari le ținem la umbră. Și, să știți, că nu ne e indiferent dacă și aici în tabără junincile sînt sau nu curățate. Așa că, în fiecare zi avem grijă să le curățăm. Cu atenție și la ore fixe le și adăpăm.

Iată așa dar cîteva aspecte din munca acestor crescători de animale de la gospodăria colectivă din Darabani, care și acum cînd sînt la tabăra de vară, dau toată atenția bunei îngrijiri și hrăniri a animalelor pe care le au în primire.

C. BARBACARU
corespondent

Impresii din Dobrogea socialistă

Scriitorul Bela Köpeczi, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii din R.P. Ungară, a vizitat de curînd țara noastră. La rugămintea unui redactor al ziarului nostru, tov. Bela Köpeczi a binevoit să scrie cîteva rînduri despre impresiile pe care și le-a făcut cu prilejul vizitei sale în Romînia. Publicăm mai jos articolul scriitorului maghiar.

BELA KÖPECZI
scriitor din R. P. Ungară

Înainte de toate o învățătură a trecutului. Am citit și înainte de eliberare despre Tomis și Callatis, despre trofeul lui Traian de la Adam-Clisi și în general despre urmele civilizației greco-romane din Dobrogea. Totuși, abia acum, după ce am văzut descoperirile făcute prin săpăturile din ultimii ani, mi-am dat seama de importanța și de bogăția acestei civilizații. Statuia zeiței Fortuna și celelalte statui descoperite recent la Constanța, faimosul mozaic din acest oraș și celelalte vestigii găsite în Dobrogea — sînt atîtea dovezi ale unei vieți intense de pe malul Mării Negre, pînă în secolul al VII-lea al erei noastre. Recentele descoperiri arheologice din Constanța arată nu numai bogăția civilizației greco-romane de aici, dar și sprijinul acordat de statul democrat-popular științelor istorice, grija cu care sînt păstrate aceste valori ale trecutului. Ar fi bine dacă unii dintre intelectualii din Europa Occidentală ar vizita măcar Muzeul de arheologie, ca să vadă ce s-a făcut și în acest domeniu al trecutului, în cursul celor 18 ani de la eliberarea Romîniei de sub jugul fascist.

Aceste descoperiri sînt de altfel legate în mod interesant și de un alt aspect al construirii socialiste. Rămășițele civilizației vechi au fost găsite acolo unde civilizația cea nouă a început să construiască case, uzine, gări și alte edificii.

După cum se știe, în aceste părți ale Dobrogei, timp de secole, n-a existat o viață urbană. În general, în Europa Orientală, din cauza războaielor și a distrugerilor pricinuite de cotropitori, dezvoltarea orașelor a rămas în urmă față de țările din Europa Occidentală. Capitalismul din Romînia burgheză, Ungaria și din alte țări din această parte a lumii, n-a reușit să lichideze situația de înapoiere în care se aflau țările respective. Socialismul a rezolvat această problemă într-o perioadă istorică foarte scurtă și sînt perspective că nu e departe timpul cînd nivelul civilizației din țările capitaliste occidentale va fi cu mult depășit.

★

În manualele de geografie din trecut se spunea că Dobrogea nu prezintă un interes decît din punct de vedere al comerțului, al pescuitului sau al peisajului (delta și țărmul). Ca regiune agricolă și industrială, ea n-avea aproape nici o însemnătate. N-am avut ocazia să vizitez uzinele noi, construite în ultimul timp în Dobrogea, dar știu că aci, multe ramuri ale industriei s-au dezvoltat cu o rapiditate uimitoare. Cu ajutorul tovarășilor romîni care cunosc bine situația, am încercat să-mi fac o idee despre schimbările care au avut loc în agricultură. În trecut se spunea că pămîntul din Dobrogea nu permite dezvoltarea agriculturii. Adesea, pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești, solul dobrogean avea aspectul unei vetre arse, pustie și neroditoare. Producția de 500 kg grîu la hectar, obținută în cîmpia dobrogeană în anii cei mai buni, era socotită o recoltă record. În anul acesta, cu toate condițiile grele, pricinuite de o lipsă de precipitații, producția de grîu s-a ridicat la peste 1.900 kg în medie, la hectar, pe regiune.

Acest succes nemaiîntîlnit în istoria Dobrogei se datorește faptului că aci există o agricultură socialistă. Țăranii care altă dată își încrucișau mîinile la piept și așteptau totul de la pronia cerească, muncesc acum cu avînt, aplică cele mai înaintate metode agrotehnice și silesc pămîntul să dea roade bogate.

Am vizitat Stațiunea experimentală agricolă Dobrogea — secția viticolă — Murfatlar. Fără îndoială degustarea vinurilor renumite de aci a fost un lucru plăcut pentru mine, dar ceea ce m-a impresionat înainte de toate a fost activitatea științifică a oamenilor de la această stațiune, care a permis nu numai extinderea suprafeței pe care se cultivă viță de vie în Murfatlar, dar a contribuit și la un schimb de experiență și la popularizarea metodelor noi în întreaga regiune. Am rămas încîntat de priceperea și entuziasmul cu care oamenii din această regiune au muncit, punînd în valoare terenuri ripoase și neproductive — prin terasarea lor și prin plantarea viței de vie.

M-a interesat foarte mult latura umană a acestei dezvoltări. Știu că colectivizarea a fost terminată în Dobrogea încă în 1957. Gospodăriile colective de aci au obținut bune rezultate economice în anii trecuți. Am văzut casele noi construite în satele luminate electric. În foarte multe sate dobrogene, în casele țăranilor a fost introdusă apa curentă — unul dintre semnele importante ale civilizației.

Am cunoscut țăranul romîn înainte de eliberarea de sub jugul fascist. Am adunat poeziile și basmele sale, dar am văzut atunci și condițiile grele în care a trăit. Astăzi se poate afirma că viața țăranului din R.P.R. s-a schimbat cu totul. Ea se apropie din ce în ce mai mult de viața oamenilor de la orașe. A dispărut analfabetismul și obscurantismul. Civilizația și cultura, bunul trai își fac loc tot mai larg în viața satului.

Se discută mult și aici și la noi, de problemele artei moderne. După ce am văzut construcțiile noi de pe litoral, pot să afirm că arhitecții romîni au dat exemple valabile ale spiritului modern în arhitectură. La Mamaia, la Eforie, la Mangalia, am văzut hoteluri și restaurante care corespund perfect funcției pentru care au fost construite și prezintă în același timp un ansamblu estetic foarte plăcut. S-ar putea discuta dacă pictura și sculptura decorativă fac o unitate cu stilul arhitectural, dar să lăsăm criticilor de artă această discuție.

Am întîlnit la Mamaia o mulțime de străini veniți din diferite părți ale Europei. Toți au fost impresionați de această dezvoltare uimitor de rapidă a litoralului, de construcțiile noi. Toți cei cu care am vorbit și-au arătat convingerea că stațiunile balneare de aci vor deveni în scurt timp centre ale turismului internațional. Socotesc că această recunoștință și simpatie constituie una din victoriile socialismului în Republica Populară Romînă.

Zilele petrecute la mare au fost zile de odihnă pentru mine, dar și zile de reflexiune. Am constatat că cine a vizitat Republica Populară Romînă cu 10 sau 5 ani în urmă, astăzi nu mai poate fi considerat ca un bun cunoscător al țării. Și acela care a văzut Ungaria în 1956 sau 1957, e depășit astăzi de evenimentele noi ale construirii socialismului. Realitatea se transformă foarte repede și cere o informare mai dinamică.

GHICITORI

Turmele oierului,
Pasc islazul cerului.

(Norii)

Nenea ăsta șugubăț
S-a urcat în sat pe-un băț.
Și de-acolo-și drege glasul
Să ne spună cît e ceasul.

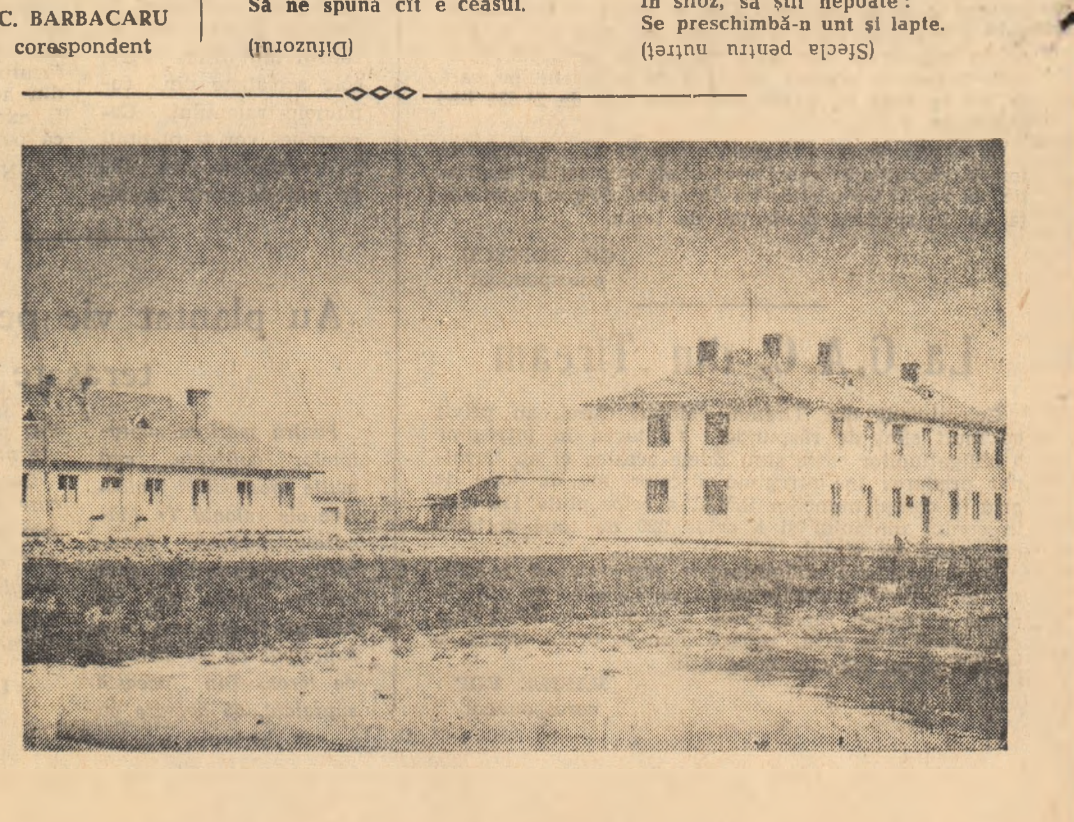
(Difuzorul)

Moșul s-a ascuns în iarbă...
Eu îl prind și-l scot de barbă
Și atunci de ciudă moșul,
E ca sîngele de roșu.

(Morcovul)

Oaie nu-i nici vacă nu-i,
Însă dac-o toci și-o pui
În siloz, să știi nepoate:
Se preschimbă-n unt și lapte.

(Sfecla pentru nutreț)

Vedere parțială a secției legumicole Ișalnița a Stațiunii experimentale agricole Simnic.
Foto: C. LUCIAN

Fiecare gospodărie colectivă, o unitate puternică, înfloritoare

Creşterea avutului obştesc — chezăşie sigură a consolidării economice a gospodăriei colective

Din experienţa gospodăriei colective „Înfrăţirea" din Recaş, regiunea Banat

An de an sume tot mai mari de bani alocate fondului de bază

In Raportul prezentat la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale consacrată încheierii colectivizării agriculturii, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej sublinia, printre altele, că puterea economică a gospodăriilor colective este indisolubil legată de creşterea avutului obştesc; alocarea an de an a unor fonduri sporite din veniturile realizate de gospodărie şi mărirea fondului obştesc raportat la suta de hectare suprafaţă reprezintă indicatorii principali care arată progresul realizat de gospodărie şi forţa sa economică. Exemplificînd, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a citat şi gospodăria noastră „Înfrăţirea" din Recaş — ca pe o unitate care şi-a mărit continuu averea obştească, realizînd pe această bază venituri băneşti din ce în ce mai mari. Inalta apreciere primită din partea conducerii partidului ne-a umplut inimile de bucurie şi mîndrie tuturor colectiviştilor din Recaş.

Intr-adevăr, experienţa acumulată în cei zece ani de existenţă a gospodăriei noastre ne-a dovedit cît se poate de convingător ce mare importanţă prezintă dezvoltarea avutului obştesc pentru continua întărire şi consolidare a colectivei. Lucrul acesta iese cu tărie în evidenţă, mai cu seamă atunci cînd comparăm rezultatele dobîndite în ultima vreme cu cele din primii ani de activitate a gospodăriei. Pe atunci şi la noi a existat tendinţa de a se neglija dezvoltarea diferitelor ramuri de producţie, precum şi aceea de a se repartiza membrilor aproape în întregime produsele obţinute în gospodăria colectivă. Fireşte că această practică greşită a influenţat în mod negativ asupra dezvoltării gospodăriei în ansamblu. Veniturile băneşti au fost mici, fondul de bază a crescut foarte puţin. Darea de seamă din 1953, bunăoară, al doilea an de activitate, cînd produsele, în cea mai mare parte, au fost împărţite la membri arată că în acel an gospodăria a realizat venituri băneşti de numai circa 80.000 lei la suta de hectare. Urmare a acestui fapt, într-un întreg an fondul de bază a crescut doar cu 57.420 lei, iar colectiviştilor li s-au distribuit în numerar doar cîte 6 lei la ziua-muncă.

Inţelegînd că această linie nu este justă şi fiind ajutaţi şi îndrumaţi de organele de partid şi de stat, noi am trecut la o dezvoltare multilaterală a producţiei agricole, ceea ce ne-a permis să sporim an de an averea obştească şi veniturile băneşti. Gospodăria fiind situată în apropierea oraşului Timişoara, mare centru industrial şi cultural al ţării, am găsit cu cale că e nimerit să dezvoltăm, alături de cultura cerealelor şi plantelor tehnice, şi alte ramuri de producţie cum sînt legumicultura, viti-pomicultura, creşterea animalelor — pentru care gospodăria are condiţii favorabile — astfel încît să contribuim din plin la aprovizionarea oraşului cu produse agro-alimentare. Fără îndoială, dezvoltarea acestor sectoare a necesitat investirea a importante sume de bani. In această privinţă, am primit un ajutor substanţial din partea statului care ne-a acordat credite importante.

Alături de credite însă, an de an, pe măsură ce veniturile gospodăriei au sporit, am alocat în scopul dezvoltării avuţiei obşteşti sume tot mai mari din fondurile proprii ale gospodăriei. In general, anual noi alocăm la fondul de bază 12—14 la sută din veniturile băneşti, sume care sînt folosite pentru cumpărări de animale, construcţii, procurări de utilaj etc. In ultimii trei ani, bunăoară, aşa după cum dovedesc scriptele contabile, sumele alocate la fondul de bază din veniturile băneşti ale gospodăriei au fost cuprinse între 600.000-750.000 lei anual. In felul acesta, am ajuns ca la sfîrşitul anului trecut să avem un fond de bază de 4.484.000 lei, valoarea proprietăţii obşteşti ridicîndu-se la peste 6 milioane. Anul acesta, aşa după cum prevede planul de producţie, fondul de bază va ajunge la circa 6 milioane de lei.

In ce se concretizează aceste milioane? In miile de animale de producţie pe care le are gospodăria, în zecile de construcţii ridicate, în utilajul pentru irigatul grădinii de legume, în plantaţiile de pomi fructiferi şi viţă de vie etc.

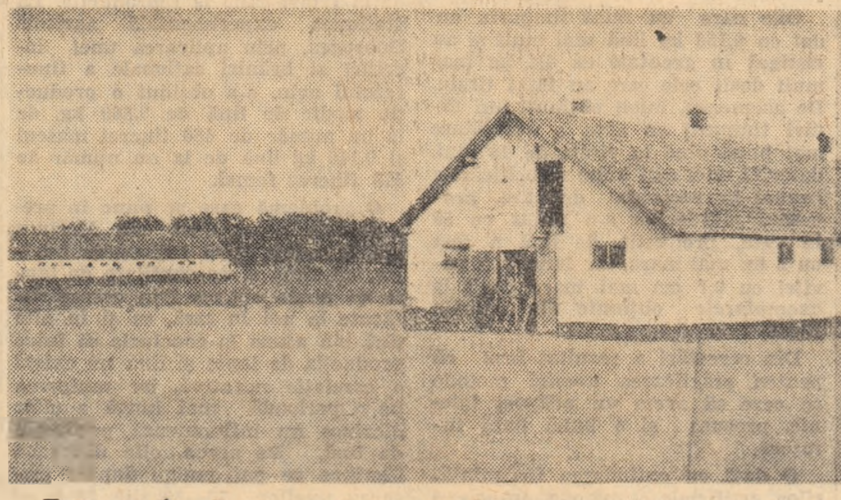
Mărind simţitor avuţia obştească, dezvoltînd multilateral producţia agricolă, gospodăria noastră a avut putinţa să valorifice în fiecare an cantităţi tot mai mari de produse şi, ca atare, să realizeze venituri din ce în ce mai sporite. Graficul din pagina de faţă, oglindeşte, de altfel, cît se poate de limpede modul în care sporirea averii obşteşti a influenţat creşterea necontenită a veniturilor. După cum se vede, în anul trecut la fiecare sută de hectare am obţinut venituri băneşti în valoare de 228.000 de lei, adică aproape de 3 ori mai mari decît cele realizate în 1953. O dată cu aceasta, a crescut continuu şi valoarea zilei-muncă. In ultimii trei ani, de pildă, ziua-muncă a valorat 30 de lei, din care 10—14 lei au fost repartizaţi în numerar.

O altă consecinţă, deosebit de importantă, a dezvoltării complexe, multilaterale, a gospodăriei a fost şi aceea că de la un an la altul colectiviştii au avut posibilitatea să efectueze un număr tot mai mare de zile-muncă. Aceasta, datorită faptului că pe an ce trece tot mai mulţi membri ai gospodăriei sînt atraşi să muncească în sectoare de producţie ca cel zootehnic, legumicol, pomi-viticol, unde au de lucru în mai tot timpul anului. In 1961, bunăoară, media zilelor-muncă pe colectivist apt de a munci a fost 210, faţă de numai 194 în 1960, 182 în 1959 şi 130 în 1954.

Am relatat doar cîteva aspecte legate de dezvoltarea avuţiei obşteşti în gospodăria noastră. Din ele se poate lesne trage concluzia că sporirea an de an a fondului de bază, a averii obşteşti a gospodăriei, este o chezăşie sigură a obţinerii de venituri mari, a făuririi unui trai din ce în ce mai îmbelşugat pentru colectivişti.

Păstrînd cu grijă bunurile obşteşti ale gospodăriei, luptînd pentru a le înmulţi în permanenţă, colectiviştii noştri, conduşi şi îndrumaţi de organizaţia de partid, sînt hotărîţi să muncească cu şi mai multă rîvnă pentru continua întărire a gospodăriei noastre colective.

IOAN PETER
preşedinte

In doi ani — două case

Lucrez în gospodăria colectivă numai de la începutul anului 1959. Mi-a fost însă îndeajuns pentru a mă convinge că bunăstarea noastră, a membrilor, depinde de măsura în care este dezvoltată gospodăria, de mărimea averii obşteşti. Cultivînd suprafeţe întinse cu cereale, plante tehnice, legume, viţă de vie şi pomi fructiferi, avînd un mare număr de animale, obţinînd producţii din ce în ce mai mari, gospodăria noastră ne asigură posibilitatea de a munci în tot timpul anului, ne garantează obţinerea de venituri din ce în ce mai mari.

In ce mă priveşte, trebuie să mărturisesc că înainte de a intra în colectivă nu eram printre oamenii nevoiaşi din comună. Aveam vreo 7 hectare de pămînt. Casa în care locuiam era ca vai de ea cum o moştenisem de la părinţi. Lucrînd însă în colectivă împreună cu nevasta şi cei doi feciori, în numai 2 ani, am făcut nu o casă, ci două, cîte una pentru fiecare copil. In cei doi ani, patru braţe de muncă, lucrînd toate la cultura mare, am reuşit să efectuăm anual peste 900 de zile-muncă. Cum în gospodăria noastră valoarea zilei-muncă a fost de 30 de lei, atît în 1960 cît şi în 1961, lesne se poate socoti şi afla că familia mea a avut un cîştig anual de circa 30.000 lei, din care aproape jumătate bani peşin. Cîştigînd bine, mi-a dat mîna ca în fiecare an să ridic cîte o casă pentru feciorii mei, care au ajuns la vîrsta însurătoarei.

Să nu se creadă însă că eu sînt singurul din comună care am izbutit să realizez astfel de lucruri pentru gospodăria mea personală. Case noi şi-au ridicat în ultimii ani zeci de alţi colectivişti din comună. Alte sute de membri ai gospodăriei şi-au cumpărat mobilă modernă, aragaze, motociclete, radio. Astfel de obiecte îmi voi cumpăra desigur şi eu în anii viitori. Spun aceasta cu toată tăria şi încrederea, pentru că avem o gospodărie colectivă bogată, puternică, în plină înflorire, capabilă să ne facă traiul din zi în zi mai îmbelşugat, mai fericit.

IOAN PELICI
colectivist

În cadrul averii obşteşti construcţiile ocupă un loc de frunte. In fotografia de sus — cîteva din aceste construcţii, atîtea cîte a putut cuprinde obiectivul fotografic. Clişeul din dreapta înfăţişează noua îngrăşătorie, cu pătule suprapuse, pe care constructorii o vor da în curînd în folosinţă.

PE SCURT

● Zilele trecute, gospodăria a repartizat membrilor avansul de 40 la sută la grîu. Pentru fiecare zi-muncă efectuată, colectiviştii au primit ca avans cîte 2 kg de grîu. Familia colectivistului Andrei Czifra, bunăoară, compusă din două persoane apte de muncă, a primit pentru cele 450 zile-muncă efectuate pînă la 15 august 900 kg de grîu.

● Extinderea mecanizării lucrărilor şi creşterea continuă a producţiilor la unitatea de suprafaţă au dus la o considerabilă reducere a consumului de zile-muncă pe unitatea de produs. La porumb, de exemplu, tona de boabe a fost produsă în anul trecut cu numai 11 zile-muncă, faţă de 25 zile-muncă consumate în 1958 la aceeaşi unitate de produs.

● Anul acesta, 27 de copii de colectivişti din comună urmează la şcoli medii şi profesionale şi 5 la Institute de învăţămînt superior.

Construcţii multe, trainice, ieftine

Dezvoltarea simţitoare a diferitelor ramuri de producţie în cadrul gospodăriei nostre şi îndeosebi a creşterii animalelor, ne-a impus ca să executăm un volum tot mai mare de construcţii. Lucrul acesta este oglindit, printre altele, şi în faptul că din totalul de 5.200.000 lei cît valorau mijloacele de bază ale gospodăriei la sfîrşitul anului trecut, peste 2.000.000 lei reprezenta valoarea construcţiilor. De la înfiinţare şi pînă acum, gospodăria a construit aproape 30 de obiective destinate producţiei şi nevoilor gospodăreşti. Toate construcţiile au fost executate de noi, membrii brigăzii de constructori, după devizele şi schiţa de organizare a centrului gospodăresc întocmite de specialişti. Pentru a nu face risipă de teren, construcţiile au fost grupate în acelaşi loc, la marginea comunei, pe terenuri bune, uşor accesibile, cu posibilităţi maxime de procurare a apei pentru vite.

O caracteristică a activităţii de construcţii din gospodăria noastră a fost preocuparea de a găsi soluţii tot mai economice pentru executarea lor. Prin folosirea lemnului, a balastului, nisipului şi a altor materiale procurate pe plan local, bunăoară, noi am izbutit să reducem în permanenţă costul construcţiilor, să le executăm într-un termen mai scurt, fără a reduce prin aceasta cu nimic din durabilitatea lor. Dimpotrivă. Gospodăria are construcţii trainice, care vor putea fi folosite decenii de-a rîndul.

Şi pentru anul acesta noi ne-am propus să construim un important număr de obiective: 2 grajduri, o îngrăşătorie de porci, o maternitate de scroafe, o puierniţă, 2 saivane şi două pătule. Începînd din timp activitatea de construcţii, pînă în prezent am reuşit să terminăm puierniţa, un grajd şi saivanele, celelalte obiective fiind în lucru. Demn de remarcat este faptul că pentru a economisi terenul şi materialele, anul acesta am trecut la experimentarea sistemului de construcţii suprapuse. Astfel, deasupra îngrăşătoriei de porci, care este în lucru, construim pătule pentru porumb, aşa după cum se poate vedea într-una din fotografiile publicate în această pagină. Folosind acest procedeu, în afară de economia de teren făcută, după calculele noastre vom reduce costul îngrăşătoriei şi al pătulelor cu circa 20 la sută faţă de devize.

Muncind şi de acum înainte cu pricepere şi hărnicie membrii brigăzii de construcţii vor ridica pentru gospodărie construcţii tot mai trainice şi mai ieftine, mărind şi pe această cale avuţia obştească.

TRAIAN STANCIU
brigadier constructor

Animalele — o adevărată comoară a gospodăriei

În prezent gospodăria are în proprietate obştească 614 bovine, din care 223 vaci şi juninci, 1.568 de porcine, din care 161 de scroafe, 1.575 de ovine, majoritatea cu lînă fină şi semifină şi peste 7.000 de păsări. Pînă la sfîrşitul anului, după cum prevede planul de producţie, numărul acestora va continua să crească atît prin cumpărări, cît şi pe baza reţinerii din prasilă proprie.

Sporirea efectivelor de animale este cerută, de altfel, de însuşi caracterul dominant cerealier al gospodăriei. Căci, cum pot fi oare valorificate mai bine o seamă de produse vegetale ca paiele, cocenii, gozurile şi chiar cerealele boabe, decît prin folosirea lor în hrana vitelor şi obţinerea pe această cale a unor cantităţi sporite de carne, lapte, lînă, ouă? Pe de altă parte sectorul vegetal are nevoie şi el de cantităţi din ce în ce mai mari de îngrăşăminte naturale. De altfel, nu spunem un neadevăr dacă afirmăm că sporirea în ultimii ani a producţiei de cereale, legume şi plante tehnice în gospodăria noastră s-a datorat în mare măsură dezvoltării sectorului zootehnic, posibilităţilor din ce în ce mai mari pe care le-am avut de a fertiliza suprafeţe tot mai întinse de teren. Un calcul simplu dovedeşte că de la efectivele pe care le are în prezent gospodăria noastră, se asigură anual peste 5.500 de tone de gunoi, cu care se pot fertiliza circa 300 de hectare. Ori, în primii ani după înfiinţarea gospodăriei, cînd sectorul zootehnic era aproape inexistent, se puteau îngrăşa anual abia 20-40 de hectare. Aşadar, necesitatea dezvoltării în continuare a sectorului zootehnic este impusă nu numai de obţinerea de venituri băneşti mari şi permanente, ci şi de folosirea cît mai raţională a produselor de origină vegetală, precum şi de cerinţele tot mai mari de fertilizare a solului.

Creşterea efectivelor de animale se împleteşte strîns în cadrul gospodăriei noastre cu o preocupare tot mai susţinută pentru îmbunătăţirea raselor, pentru sporirea producţiilor. La bovine şi ovine, lucrul acesta îl facem îndeosebi din aplicarea însămînţărilor artificiale, prin creşterea dirijată a tineretului pentru prăsilă. De asemenea, în sectorul porcin, în ultimii ani am trecut la încrucişarea scroafelor din rasa Marelui Alb cu vieri Landrace, reuşind să obţinem produşi mai mulţi cu o capacitate de valorificare a furajelor mai bună.

O atenţie deosebită acordăm, de asemenea, bunei îngrijiri şi hrăniri a animalelor. În acest scop, conducerea gospodăriei, îndrumată de organizaţia de partid, a repartizat să lucreze în sectorul zootehnic pe cei mai buni colectivişti, permanentizîndu-i la locul de muncă, stimulîndu-i în însuşirea celor mai bune metode de îngrijire şi furajare. Un rol important în sporirea producţiilor îl are şi cointeresarea materială a îngrijitorilor, asigurată prin aplicarea retribuţiei în funcţie de producţie, cu plată suplimentară pentru depăşirile de plan.

Aceste măsuri luate de gospodărie au făcut ca an de an producţiile animaliere să crească. Producţia de lapte pe cap de vacă furajată, bunăoară, a ajuns în anul trecut la 2.398 de litri, faţă de 2.058 litri în 1958 şi 1.900 în 1956; în sectorul ovin, producţiile de lapte şi lînă au crescut la peste 70 litri şi respectiv 3 kg pe cap de oaie. Producţii sporite realizăm, de asemenea, şi la celelalte ferme de animale.

Cum este şi firesc, creşterea necontenită a efectivelor de animale şi a producţiilor dă posibilitate gospodăriei să valorifice anual cantităţi tot mai mari de produse animaliere şi să obţină venituri băneşti sporite. În 1961, de exemplu, sectorul zootehnic ne-a adus un venit bănesc de un milion de lei, iar anul acesta, după calculele noastre, venitul din acest sector se va dubla.

ANTON VINCZE
secretar al organizaţiei de partid

VIRGIL MOESCU
inginer zootehnician

Producţia de cereale — baza dezvoltării celorlalte ramuri de producţie

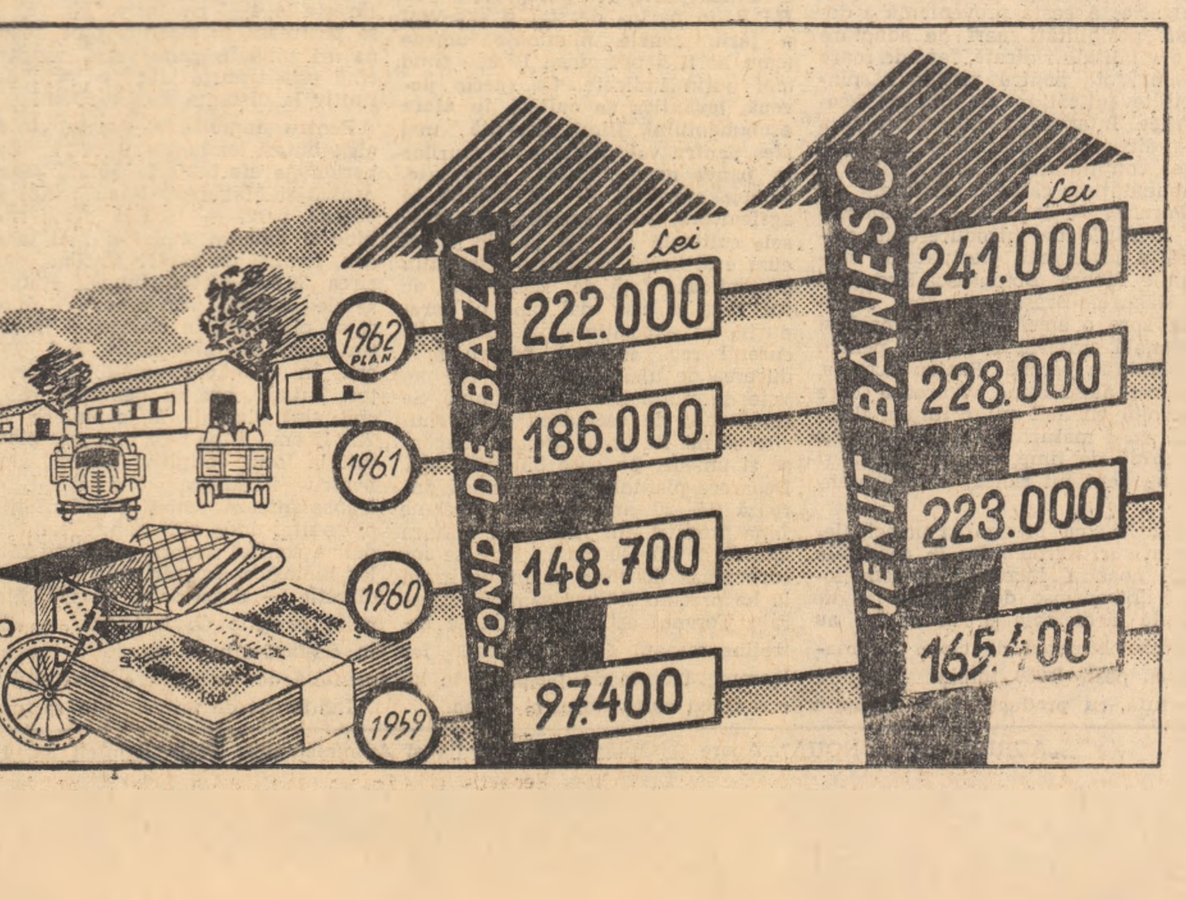
Gospodăria dispune de o suprafaţă de 2.700 de hectare teren agricol. În general, pămîntul este fertil. Fertilitatea naturală a solului nu este însă suficientă pentru a se obţine producţii mari. Sporirea producţiilor vegetale implică desigur aplicarea cu stricteţe a unui întreg complex de reguli agrotehnice cerute de fiecare cultură în parte. Înţelegînd lucrul acesta, membrii gospodăriei noastre şi-au îmbunătăţit an de an felul de a lucra pămîntul, şi-au însuşit cele mai noi metode recomandate de ştiinţa agricolă modernă. În ultimii ani, bunăoară, s-a statornicit obiceiul ca întreaga suprafaţă de teren să fie arată adînc, la 30-35 cm. De asemenea, folosirea seminţelor din soiuri şi hibrizi de mare productivitate, semănatul la momentul optim, asigurarea unei densităţi normale de plante la unitatea de suprafaţă, executarea la timp şi bine a lucrărilor de întreţinere a culturilor, fertilizarea terenului etc., sînt lucruri despre a căror utilitate colectiviştii nu mai au nici un fel de îndoială. Ajutaţi de mecanizatorii de la S.M.T. Remetea Mare, ei se străduiesc zi de zi să aplice cît mai corect toate aceste reguli agrotehnice. Rodul strădaniei lor se vădeşte din plin în rezultatele dobîndite. Dacă ne vom referi numai la producţiile de grîu şi porumb, principalele culturi vegetale, vom vedea că acestea au crescut simţitor în ultimii ani. La grîu, bunăoară, s-a ajuns de la 775 de kg obţinute la hectar în 1954, la 1.822 kg în 1959 şi la 2.000 kg, pe 844 de hectare, anul acesta; la porumb, media pe ultimii 3 ani a fost de peste 3.000 kg boabe la hectar, iar anul acesta, după stadiul culturii, scontăm pe o producţie de cel puţin 5.000 kg boabe pe întreaga suprafaţă de 773 de hectare. Sporuri mari de producţie au fost înregistrate an de an şi la culturile tehnice, legumicole etc.

Alături de sporirea recoltelor la unitatea de suprafaţă, o deosebită însemnătatea pentru creşterea producţiei agricole globale a gospodăriei au avut-o şi măsurile luate pentru folosirea cît mai chibzuită a terenului. În această privinţă, se cade să amintim că numai în ultimii 3 ani gospodăria a redat circuitului agricol peste 100 de hectare de teren, altădată ocupat de drumuri, mărăcinişuri sau păşuni slab productive, suprafaţă care azi este plantată cu vie şi pomi şi cultivată cu cereale şi plante de nutreţ. De asemenea, tot în scopul unei folosiri raţionale a pămîntului, noi practicăm anual, pe suprafeţe întinse, culturile duble şi intercalate, care ne asigură furaje suficiente pentru animale.

Mărind în permanenţă producţiile, gospodăria a putut să valorifice cantităţi tot mai sporite de produse vegetale, să realizeze venituri băneşti mari şi permanente. În anul trecut, de exemplu, din valorificarea producţiei vegetale s-au obţinut peste 4 milioane de lei venit, din care cerealele şi plantele tehnice au adus circa 2,5 milioane, iar grădina de legume peste un milion de lei. În afară de aceasta, o parte din surplusul de produse vegetale a fost folosit în hrana animalelor de producţie şi de muncă. În 1961, gospodăria a întrebuinţat pentru furajarea animalelor circa 600 de tone cereale boabe, 43 tone de cartofi, 46 tone de rădăcinoase, 674 tone de fîn, 1.800 tone de paie şi coceni, aproape 2.000 tone de porumb siloz şi altele. Transformate în lapte, carne, brînză, lînă, aceste produse au mai adus un venit de circa 1.000.000 de lei. Se înţelege că o bună parte din aceste venituri băneşti a fost folosită pentru lărgirea producţiei, pentru dezvoltarea averii obşteşti a gospodăriei.

IOAN NICHITA
inginer agronom

Creşterea fondului de bază şi a venitului bănesc la suta de hectare teren agricol

Contractările cu statul — principala sursă de venituri băneşti

DE VORBĂ CU TOV. GHEORGHE IANCULOV — CONTABIL ŞEF AL GOSPODĂRIEI

Discuţia cu tovarăşul Gheorghe Ianculov a durat cîteva ore, prelungindu-se tîrziu, în noapte. Fireşte că ea a fost purtată în biroul contabilităţii, cu toate documentele contabile în faţă. Tema: contractările.

— Experienţa, spunea contabilul şef al colectivei, ne-a dovedit că pentru gospodărie este cît se poate de avantajos să-şi valorifice surplusul de produse pe bază de contracte încheiate cu statul. Prin contractare, statul ne asigură preţuri ferme, ne dă arvune, plata transportului şi, mai presus de toate, ne garantează valorificarea întregului surplus de produse. Tocmai de aceea, gospodăria noastră valorifică anual peste 90 la sută din producţia sa marfă pe bază de contracte.

Creşterea continuă a producţiilor ne-a dat posibilitatea ca an de an să vindem statului cantităţi tot mai mari de produse agro-alimentare. Anul acesta, de pildă, noi am încheiat contracte pentru vînzarea către stat a 437 tone de grîu şi orz, 329 tone de porumb, 183 tone de floarea-soarelui, peste 800 tone de legume, întreaga producţie de sfeclă de pe 100 de hectare şi de tutun de pe 26 de hectare, 270.000 litri de lapte, 8.500 kg de brînză de oaie, 2.600 kg de lînă, 1.400 de porci graşi, 50 de bovine şi 160 de ovine etc. Pentru toate acestea am primit ca arvună, încă din primele luni ale anului, 1.164.000 lei.

— Şi care este stadiul livrărilor?

— O grijă deosebită a gospodăriei este aceea de a livra ritmic, conform graficului, produsele contractate. De altfel, aceasta este în interesul nostru, permiţîndu-ne să dispunem de venituri băneşti în permanenţă. Pînă acum am predat în totalitate grîul, orzul şi lîna contractată. De asemenea, s-au livrat 480 de porci graşi, 33 de tăuraşi, 144 de berbecuţi, peste 120.000 litri de lapte, circa 7.000 kg de brînză şi o însemnată cantitate de legume. Veniturile băneşti obţinute pînă în prezent se cifrează la peste 3.000.000 de lei. Aceasta ne dă garanţia că pînă la sfîrşitul anului vom realiza şi chiar depăşi prevederea planului, aceea de a obţine un venit bănesc total de 6.520.000 lei.

— Ce întrebuinţare a fost dată veniturilor obţinute?

— De bună seamă că o mare parte din venituri au fost folosite pentru cheltuieli de producţie. O sumă importantă, peste 800.000 de lei, a fost distribuită membrilor, ca avansuri băneşti trimestriale, cîte 10 lei la fiecare zi-muncă. De asemenea, avînd în permanenţă în atenţie dezvoltarea avuţiei obşteşti, gospodăria a alocat pînă acum fondului de bază aproape 400.000 lei — din cei 782.400 lei cît avem prevăzut să alocăm anul acesta — bani din care s-au cumpărat animale, utilaj, s-au ridicat noi construcţii etc. Merită să subliniez că pe măsură ce veniturile băneşti ale gospodăriei cresc, noi renunţăm treptat la creditele de stat. În anul trecut, de exemplu, am primit credite doar în valoare de 133.798 lei, faţă de 922.500 lei cît am primit cu patru ani în urmă.

Sporind în continuare producţia agricolă, gospodăria noastră va vinde statului cantităţi tot mai mari de produse, va obţine venituri băneşti mari şi permanente, ceea ce îi va permite să-şi acopere toate investiţiile din fonduri proprii.

Tratativele de dezarmare de la Geneva

Problema încetării experienţelor cu arma nucleară este discutată în prezent la Geneva de Comitetul celor 18 state pentru dezarmare, avîndu-se în vedere cele două documente prezentate Comitetului la 27 august de către delegaţiile S.U.A. şi Angliei. Pe marginea acestor două documente, şeful delegaţiei U.R.S.S., V. V. Kuzneţov, a expus în şedinţa din 29 august considerentele delegaţiei U.R.S.S. El a analizat poziţia S.U.A. în problema încetării experienţelor cu arma nucleară pe întreaga perioadă de cînd se desfăşoară tratativele, şi a arătat că esenţa acestei poziţii a rămas şi rămîne neschimbată. În ce constă această esenţă? În aceea că S.U.A. formulează în permanenţă una şi aceeaşi cerere, indiferent de modul în care au exprimat-o în diferite etape ale tratativelor: sau nu va fi nici un fel de încetare a experienţelor şi cursa înarmărilor nucleare va continua în linie ascendentă, sau Uniunea Sovietică va trebui, în schimbul încetării experienţelor, să dezvăluie puterilor occidentale, blocului militar N.A.T.O. sistemul său de apărare naţională în condiţiile cînd anumite cercuri ale puterilor occidentale nu ascund că ele se pregătesc pentru un război nuclear împotriva statelor iubitoare de pace.

Referindu-se la aşa-numitul „proiect de tratat cu privire la interzicerea experienţelor cu arma nucleară în toate mediile" propus de delegaţiile S.U.A. şi Angliei, V. V. Kuzneţov a declarat că afirmaţiile că se vine cu propuneri noi şi că ele ar constitui o expresie concretizată sub formă de tratat a prevederilor existente în memorandumul celor opt, sînt neîntemeiate. Inspecţia obligatorie la faţa locului — a spus V. V. Kuzneţov — rămîne parte integrantă a noului proiect anglo-american. În felul acesta S.U.A. şi Marea Britanie nu ţin seama de memorandumul statelor neutre în problema inspecţiei, nu acceptă una din prevederile fundamentale ale acestui memorandum şi anume că controlul la faţa locului poate fi efectuat numai la invitaţia statului pe teritoriul căruia a avut loc un important fenomen neelucidat.

S.U.A. şi Anglia nu au acceptat punctul important al memorandumului celor opt care prevede că supravegherea asupra îndeplinirii obligaţiilor de a nu efectua experienţe nucleare trebuie să se facă cu ajutorul staţiilor naţionale, de detectare a exploziilor nucleare, deja existente. Arătînd că la baza proiectului de „Tratat cu privire la interzicerea experienţelor cu arma nucleară în toate mediile" stau propunerile vechi respinse de viaţă, ale puterilor occidentale, acesta nu poate fi acceptat ca bază pentru elaborarea unui acord cu privire la încetarea tuturor experienţelor cu arma nucleară.

Şeful delegaţiei sovietice, V. V. Kuzneţov, a trecut apoi la analiza celui de-al doilea proiect prezentat de S.U.A. şi Anglia: „Proiectul de tratat cu privire la interzicerea experienţelor cu arma nucleară în atmosferă, în spaţiul cosmic şi sub apă".

Afirmaţiile părţii americane — mai precis ale lui A. Dean — că tratatul care va interzice experienţele cu arma nucleară în atmosferă, în Cosmos şi sub apă, dar care nu va impiedica continuarea experienţelor nucleare subterane „va constitui totuşi o anumită frînă a cursei înarmărilor" — au fost arătate de către V. V. Kuzneţov ca neîntemeiate. El a citat o serie de declaraţii ale lui A. Dean în care acesta recunoştea că experienţele nucleare subterane pot contribui atît la perfecţionarea armelor nucleare cu destinaţie tactică sau strategică, deja existente, cît şi la crearea unor arme nucleare principial noi, probabil a unor noi categorii de arme de distrugere în masă şi mai ucigătoare.

Şeful delegaţiei U.R.S.S. a subliniat că propunerile S.U.A. şi Marii Britanii urmăresc evident, să asigure puterilor occidentale avantaje militare unilaterale în dauna intereselor securităţii Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări socialiste.

Guvernul sovietic, a declarat în încheiere V. V. Kuzneţov, se situează ferm pe poziţia că trebuie să se ajungă neîntîrziat la un acord cu privire la încetarea tuturor experienţelor cu arma nucleară în atmosferă, în Cosmos, sub apă şi sub pămînt, fără nici o excepţie. Discuţiile serioase care au avut loc în această problemă în comitet dovedesc în mod convingător că rezolvarea acestei sarcini este nu numai necesară ci şi posibilă.

ŞTIRI EXTERNE

● Guvernul Indoneziei a hotărît să prezinte la 31 august parlamentului un raport cu privire la acordul indoneziano-olandez în problema Irianului de vest.

● Popoarele latino-americane continuă să-şi exprime indignarea în legătură cu ultimele acte agresive împotriva Republicii Cuba, comise de contra-revoluţionari cubani găzduiţi pe teritoriul S.U.A.

● Din ordinul dictatorului Franco, 300 de muncitori din Bazinul carbonifer Asturia au fost deportaţi în alte provincii ale Spaniei. Pentru a organiza cu succes lupta în sprijinul minerilor din Asturia, conducerea Partidului Comunist din Spania a adresat tuturor organizaţiilor de partid chemarea de a acţiona împreună cu socialiştii şi cu alte grupări politice de opoziţie.

● La New York, pe Fifth Avenue, a avut loc o demonstraţie de protest împotriva intervenţiei armate a S.U.A. în Vietnamul de sud şi a acţiunilor agresive faţă de Cuba.

● Bandele teroriste O.A.S. continuă acţiunile lor criminale. De curînd ele au încercat să provoace o catastrofă feroviară pe linia Paris-Dieppe.

● U Thant, secretar general provizoriu al Organizaţiei Naţiunilor Unite, a sosit ieri la Varşovia într-o vizită oficială de două zile în R.P. Polonă.

● În conformitate cu acordurile de la Geneva, în Laos a început retragerea personalului străin, primul lot cuprinzînd 58 de specialişti militari filipinezi.

Pentru îmbunătăţirea continuă a raselor de oi în regiunea Dobrogea

(Urmare din pag. 1)

următoarele rezultate: la oile Merinos de Palas, printr-o îngrijire şi hrănire raţională, selecţia şi folosirea berbecilor încercători, epoca de montă se poate deplasa spre vară, obţinîndu-se astfel fătări timpurii în masă.

Oile care au fătat timpuriu au dat cu 0,150 kg lînă mai mult şi au cîştigat în greutate cu 4,4 kg mai mult decît cele care au fătat tîrziu. De asemenea, mieii obţinuţi din fătări timpurii au avut o dezvoltare mai bună pînă la vîrsta de 18 luni, datorită unei mai bune valorificări a branei în perioada de vară, procentul pierderilor s-a redus cu 50 la sută, producţia de lînă a fost cu 2 kg mai mare, iar lungimea şuviţei cu 0,7 cm mai mare decît la exemplarele obţinute din fătările tîrzii.

Din cercetări a rezultat însă că pentru practicarea acestei metode se cere să avem un adăpost igienic, precum şi o bună bază furajeră.

O dată cu extinderea însămînţărilor artificiale, metoda aprecierii animalelor după însuşiri capătă o importanţă din ce în ce mai mare. Nu este suficient ca un animal de prăsilă să posede un exterior corect, constituţie robustă, producţie ridicată de lînă, dar mai trebuie să provină din strămoşi cu însuşiri superioare şi mai ales să poată transmite la urmaşi aceste însuşiri. La oile Merinos de Palas, de exemplu, efectuîndu-se analiza descendenţilor la un număr de 5 berbeci s-a constatat că numai 4 berbeci îmbunătăţesc producţia de lînă, printre care şi berbecul 917 cu o producţie de 24,6 kg lînă, pe cînd berbecul 547, deşi posedă un exterior corect şi o producţie mare de lînă, nu transmite la urmaşi aceste însuşiri, fapt ce a făcut ca el să fie scos de la reproducţie. Se recomandă ca în centrele de însămînţări artificiale şi în fermele din G.A.C.-uri unde se practică însămînţările artificiale, să se folosească numai berbeci verificaţi după urmaşi. Pentru aplicarea în practică a acestei metode este necesar să ţinem corect şi la zi registrele zootehnice.

În acţiunea de sporire a producţiei de lînă, creşterea batalilor ocupă un rol important. În alegerea berbecuţilor pentru batalizare să se ţină seama ca ei să provină din miei viguroşi la naştere, bine dezvoltaţi.

Un factor important care contribuie la mărirea producţiei de lînă îl constituie buna îngrijire şi hrănire a tineretului ovin, în perioada de la fătare pînă la reproducţie. La Staţiunea experimentală agricolă Dobrogea, prin aplicarea unei îngrijiri şi hrăniri raţionale a tineretului ovin, s-a obţinut o producţie medie de lînă de 9,860 kg, de la un număr de 680 tineret mascul şi 9,140 kg lînă de la un număr de 513 tineret femel.

O problemă care se pune în prezent este aceea dacă oile Merinos pot fi mulse după înţărcarea mieilor, cît timp şi ce cantitate de lapte se poate obţine. Din cercetările făcute la noi în ţară, ca şi în alte ţări, s-a ajuns la concluzia că între producţia de lapte şi lînă nu există o corelaţie negativă, iar mulgerea pe o perioadă mai lungă a oilor Merinos nu influenţează producţia de lînă. De aceea, oile din rasa Merinos se pot mulge după înţărcarea mieilor 70—80 zile, însă cu condiţia ca ele să aibă o stare de întreţinere bună.

Factorul hotărîtor în sporirea producţiei de lînă este hrana. De aceea, pentru a face un salt cantitativ şi calitativ în creşterea oilor, se recomandă ca în perioada de vară să se asigure masa verde necesară, prin ridicarea productivităţii păşunilor naturale şi celor artificiale, în aşa fel ca oile să aibe în permanenţă asigurată păşunea pînă toamna tîrziu. De asemenea, e necesar ca pentru perioada de stabulaţie să fie asigurat nutreţul murat, fibroasele şi concentratele în cantităţi suficiente şi de bună calitate.

În selecţia oilor cu lînă fină, atenţia trebuie îndreptată în primul rînd spre sporirea lungimii lînii, deoarece, îmbunătăţind această însuşire, se poate îmbunătăţi calitatea lînii: trebuie să tindem la o lungime relativă de 8—9 cm. De asemenea, se va ţine seama în selecţie de extindere, desime, uniformitate, randament la spălarea lînii, calitatea usucului, numărul de ondulaţii, mătăsozitatea, precum şi rezistenţa fibrei de lînă.

Toate cele arătate mai sus sînt însuşiri de un real folos în selecţia oilor, cu condiţia ca ele să fie aplicate corect şi apoi înregistrate în registrele zootehnice.

Din Uniunea Sovietică

Pămînturile desţelenite — bogăţii uriaşe

În zilele cînd în stepele neumblate s-a auzit pentru prima dată zgomotul surd al tractoarelor, cînd oamenii sovietici au început să valorifice pămînturile înţelenite, mulţi economişti occidentali au prezis eşecul deplin al acestui „plan riscant". Este de neconceput — spuneau ei — ca într-un timp scurt să se realizeze ceea ce nu s-a reuşit în decurs de mai multe secole...

Viaţa şi-a bătut joc crunt de previziunile lor. Astăzi sînt cunoscute tuturor darurile pe care le-au adus pămînturile înţelenite oamenilor sovietici, ce bogăţii uriaşe ascund ele. Valorificarea a 42 de milioane de hectare de pămînturi virgine şi înţelenite este echivalentă cu apariţia în răsăritul U.R.S.S. a două state grînare de mărimea Canadei.

Ce a dat, ce dă şi ce este capabil să dea pămîntul desţelenit se poate aprecia şi după realizările sovhozului „Gorkovski" care a luat fiinţă cu 7 ani în urmă într-o stepă nelocuită din nordul Kazahstanului. Aceste locuri lipsite de apă şi situate departe de aşezările locuite erau considerate improprii pentru agricultură. În primul an cînd au început lucrările de desţelenire s-a obţinut o bogată recoltă de grîu. Iar peste alţi 3 ani de la tragerea primelor brazde negre, în stepă s-a dezvoltat un mic agro-oraş cu străzi largi, drepte, cu case de locuit confortabile, cu numeroase construcţii şi clădiri cultural-sociale.

Agricultorii din sovhoz au la dispoziţie 136 de tractoare, 120 combine, 83 camioane şi autoturisme etc.

Pe lîngă gospodăria centrală au apărut ferme bine amenajate. În ele sînt adăpostite 1350 de vite cornute mari, aproximativ un număr egal de porci şi circa 8000 de păsări. Această cifră nu este chiar atît de mare, dar vitele şi în special păsările se vor înmulţi repede.

Toate cheltuielile avute cu crearea sovhozului, înzestrarea sa cu maşini şi retribuirea muncii lucrătorilor şi funcţionarilor au fost de mult compensate. Sovhozul vinde în fiecare an statului cîte 13—15.000 de tone de grîu de calitate superioară. Anul acesta pe întreaga suprafaţă de 23.000 de hectare cultivată cu cereale (66 la sută din întreaga suprafaţă arabilă) s-a obţinut nu mai puţin de 18—20 chintale la hectar.

Întreaga republică a pregătit o bună primire viitoarei recolte. Încă anul acesta Kazahstanul va da ţării cel puţin 900 de milioane de puduri de boabe selecţionate. Într-un viitor apropiat producţia sa va creşte la 3,5 miliarde de puduri, iar colectările la 2,5 miliarde de puduri. Aceasta va reprezenta aproximativ 70 la sută din achiziţiile anuale de cereale pe întreaga Uniune Sovietică.

Dar pămînturile nu au fost desţelenite numai în Kazahstan. Milioane de hectare de pămînturi care au fost înainte pustii au fost incluse în sistemul de asolament agricol în Siberia, în regiunea Ural, în Povoljie şi în alte locuri. Într-un viitor apropiat vor fi arate şi date agriculturii 6—8 milioane de hectare nefolosite pînă acum. Toate aceste suprafeţe formează o sursă suplimentară uriaşă de produse agricole.

Numeroase căi duc spre belşug, numeroase rîuri şi pîrîiaşe se contopesc în cupa belşugului întregului popor care se umple repede. Şi pămînturilor desţelenite le revine unul dintre primele locuri. Nu degeaba poporul numeşte pămînturile desţelenite, bogăţii uriaşe.

Consideraţiuni privind cultura levănţicăi în ţara noastră

Printre plantele aromatice un loc de frunte îl ocupă levănţica. Ea e cunoscută mai ales sub formă de buchete de inflorescenţe. Este bine să subliniem că în multe zone din R.P.R. există întrunite condiţii naturale favorabile pentru cultura sa, pentru obţinerea unor recolte mari şi de bună calitate, care pot fi avantajos valorificate.

Istoricul introducerii în cultură a acestui semiarbust peren nu este lipsit de interes, fiind semnificativ de altfel pentru multe specii de plante aromatice. Levănţica adevărată (L. vera) creşte în stare sălbatecă în bazinul vestic mediteranean, în raioanele muntoase de pe litoralul francez al acestei mări. De aci, levănţica s-a răspîndit spontan în sudul Europei şi mai departe — pînă în India.

Din inflorescenţele plantei se extrage prin antrenare cu vapori de apă un ulei esenţial în proporţie de 0,8—2,5%, larg întrebuinţat la fabricarea săpunurilor, parfumurilor etc. Levănţica este de asemenea şi o excelentă plantă meliferă, mierea obţinută (peste 100 kg la hectar) fiind de cea mai bună calitate.

Introducerea în cultură s-a impus cu repeziciune după primul război mondial. Pînă atunci, în Franţa — care furniza 95 la sută din producţia mondială de ulei — sursa exclusivă o constituia flora spontană. Cerinţele industriale moderne au impus cultura pe scară largă, ajungîndu-se în prezent la un raport inversat: producţia mondială de ulei este realizată în proporţie de peste 90 la sută din cultură.

Pe harta globului au apărut noi ţări producătoare de ulei de levănţică, smulgînd Franţei un monopol profitoriu. Uniunea Sovietică, de exemplu, a introdus în cultură levănţica din 1929, la început — în Crimeea — prin grădina botanică din Nikitisk. Ulterior, plantaţiile de levănţică s-au extins în Crimeea, R.S.S. Moldovenească, Cuban etc. De asemenea, în R.P. Bulgaria, levănţica ocupă în cultură circa 3.000 hectare.

La noi levănţica era cultivată în trecut doar de cîţiva grădinari din jurul Bucureştiului, România fiind tributară şi cu importul de ulei de levănţică.

În scopuri industriale I.I.S. Nivea-Braşov a introdus în cultură, pe suprafeţe mari la gospodăria anexă din Feldioara, o provenienţă sovietică de levănţică. De asemenea, culturi de levănţică se întîlnesc în regiunile Bacău şi Cluj.

Începînd din anul 1949, Laboratorul de plante medicinale şi aromatice din I.C.C.P.T. a introdus în cultură, în reţeaua sa experimentală, o provenienţă de levănţică din R.P. Bulgaria. Această provenienţă a dovedit posibilităţi mari de adaptare şi o vitalitate ridicată, fapt de mare însemnătate pentru reuşita răspîndirii levănţicăi în noi regiuni geografice. Intervenţia cultivatorului a fost dirijată cu precădere spre sporirea conţinutului în ulei esenţial şi îmbunătăţirea calităţii acestuia.

Pornind de la aceste considerente, lucrările de introducere în cultură a levănţicăi, efectuate la staţiunile Moara Domnească-Bucureşti şi Măgurele-Braşov, au fost orientate spre o ameliorare riguroasă şi raţională, criteriu imperativ pentru o plantaţie perenă. Pentru aceasta, au fost alese clone viguroase, care dezvoltă cît mai multe tulpini florifere, cu o maturitate eşalonată pe o perioadă de timp cît mai lungă şi cu un conţinut ridicat în ulei esenţial.

Paralel cu precizarea principalelor măsuri agrotehnice în condiţiile ţării noastre, lucrările de ameliorare întreprinse de Laboratorul de plante medicinale şi aromatice au permis obţinerea de clone valoroase, cu peste 3.000 tulpini florifere pe tufă, cu producţii care depăşesc 7000 kg flori la ha şi cu un conţinut în ulei esenţial aflat spre limita superioară prevăzută de literatură de 2,5%. Rezultate deosebit de promiţătoare au fost înregistrate la Moara Domnească. Studiul complex, agrotehnic şi ameliorativ, început la această staţiune, a dus la evidenţierea unor forme clonale de mare perspectivă, care vor putea servi în viitor ca material de înmulţire de calitate, riguros verificat şi adaptat la condiţiile pedoclimatice din partea sudică a ţării.

Pe baza datelor de pînă acum, a reieşit că extinderea plantaţiilor de levănţică este de perspectivă în R.P.R. în partea de sud şi sud-vest a ţării, zonele muntoase umede (cum ar fi depresiunea Bîrsei) fiind mai puţin indicate. **Ca specie perenă, levănţica se cultivă în afara asolamentului, fiind potrivită mai ales pentru valorificarea terenurilor în pantă mare, sărace, stîncoase, supuse eroziunii — nefolosibile în agricultură, sau a spaţiilor din terasele cultivate cu viţă de vie.** După cum e şi firesc, levănţica este puţin pretenţioasă faţă de condiţiile de sol, reuşind însă mai bine pe terenurile cu expoziţie sudică, ferite de curenţi reci, deoarece pentru producerea de ulei esenţial, ea are nevoie de multă căldură şi lumină. Se recomandă de asemenea ca terenurile să nu fie prea lutoase, nisipoase şi umede, pe care bălteşte apa. Deoarece plantaţia de levănţică durează 15—20 ani, terenul trebuie bine pregătit din vară prin arătură adîncă de 30—40 cm în care se încorporează 40 tone gunoi de grajd la ha precum şi îngrăşăminte minerale. Terenul astfel pregătit, se întreţine afînat, fără buruieni, iar toamna, înainte de plantare se lucrează cu cultivatorul şi grapa.

Levănţica se înmulţeşte spontan pe cale sexuată; în lucrările de ameliorare se practică şi înmulţirea vegetativă, care permite păstrarea purităţii biologice a materialului, atît timp cît nu scade vitalitatea acestuia. În cazul înmulţirii prin sămînţă, toamna la sfîrşitul lui octombrie sau începutul lunii noiembrie se seamănă în rînduri (şănţuleţe), la 20 cm, în straturi reci. Semănatul se face perpendicular pe lungimea stratului, la adîncimea de 2—3 cm, pentru 1 m.p. fiind necesare 3 grame de sămînţă, după care şănţuleţele se acoperă cu gunoi de grajd bine fermentat. Răsadul se răreşte la 4—5 cm între plante şi se păstrează în straturi pînă toamna ori pînă în primăvara viitoare cînd este transplantat pe locul definitiv la distanţa de 1x0,60 m.

Pentru înmulţirea vegetativă se aleg butaşi lemnoşi sau verzi. Experienţele efectuate la Moara Domnească şi Măgurele — au arătat că butaşii verzi — ierboşi prind mai bine şi dau un material mai omogen. Pentru un hectar sînt necesari circa 30.000—40.000 butaşi. Butaşii se aleg toamna prin rupere cu mîna şi se plantează în aceeaşi zi în paturi semicalde bine udate, la 5—6×4 cm. În primăvara anului următor, butaşii care au dezvoltat rădăcini sînt plantaţi în pepiniere la 22×15 cm; după 6-12 luni sînt plantaţi la locul definitiv. Butaşii aleşi pentru înmulţire vegetativă se transplantează izolat de plantaţiile obişnuite, unde sînt supuşi unui al doilea control asupra productivităţii lor biologice. Lucrările în această direcţie — după schema cercetătorului sovietic G. I. Laşuk — sînt în desfăşurare la plantaţia experimentală de levănţică a institutului.

Indiferent de provenienţa sa, materialul destinat înmulţirii se plantează pe timp răcoros în şanţuri de 15—20 cm adîncime, pe fundul cărora se aplică gunoi de grajd. După plantare, intervalele dintre rînduri se prăşesc.

Lucrările de întreţinere constau în menţinerea terenului afînat şi lipsit de buruieni, prăşindu-se şi plivindu-se ori de cîte ori este nevoie. În fiecare an, tufele formate se fasonează prin tăiere, dîndu-li-se o formă globuloasă. Plantaţia începe să producă din anul trei de vegetaţie şi dă producţii maxime în anii 7—10. Recoltarea tulpinilor florifere se face aproape de deschiderea completă a florilor, cînd cantitatea de ulei e cea mai mare. Tăierea inflorescenţelor se face cu secerea; materialul se distilă proaspăt, fără întîrziere, pentru a nu diminua calitatea şi cantitatea uleiului.

Cînd tufele îmbătrînesc şi producţia lor intră în declin, plantaţia trebuie reîntinerită. Pentru aceasta se tund toate ramurile tufei pînă la 6—8 cm deasupra solului. Totodată se ară adînc intervalele dintre tufe şi se aplică doze masive de îngrăşăminte organice (40 t/ha) şi minerale. În al doilea an după reîntinerire, plantaţia reintră în producţie.

Dezvoltarea multilaterală şi continuă a gospodăriilor agricole colective, proces în plină desfăşurare în ţara noastră, deschide largi perspective, printre altele, şi introducerii în cultură de plante noi. Rentabilitatea acestor culturi speciale constituie o pîrghie materială puternică pentru progresul fiecărei gospodării. Acolo unde condiţiile de sol şi climă se dovedesc prielnice, cultura levănţicăi pe terenuri practic nefolosibile pentru agricultură poate deveni în acest sens o preocupare avantajoasă, menită a contribui la continua dezvoltare a unităţii respective.

A. LAZA şi F. SILVA
de la Laboratorul de plante medicinale şi aromatice din Institutul de cercetări pentru cereale şi plante tehnice.

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii